

1974 மார்ச் 28]

8. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 6—4—1974 அன்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருந்த அலுவல்
5—4—1974 அன்று எடுத்துக்கொள்வது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

5—4—1974 அன்று மீலாடி நபிக்காக விடப்பட்டிருந்த விடுமுறை
6—4—1974 அன்று மாற்றப்படுவதால் 6—4—1974 அன்று பேரவையில்
எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த 'எண் 7—மாநிலச் சட்ட
மன்றம்' என்ற மானியக் கோரிக்கை மீதான விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்
5—4—1974 அன்று எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்றும் 6—4—1974 அன்று
பேரவைக் கூட்டம் இருக்காது என்றும் அறிவிக்கிறேன்.

பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று மாலை 4 மணி
அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப் பிறகு மாலை 4-00 மணியளவில் பேரவைத் தலைவர்
தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

1974-75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Hon. Speaker, Sir, I am not an expert on labour affairs but definitely I am a consumer. Disputes are settled between labour and management, many a time, as if there is no consumer at all existing. The consumer's interests are very rarely cared for. Of course there has been of late a cry all over India that strikes should be banned and also that there should be a curb on profit. But what is more important is that there should be a curb on managerial expenses, curb on purchasing commission, selling commission and so many other wastes. Unless this is done, I think the consumer's interest will not be safeguarded.

I am now coming to the important question, housing, in wastes. Unless this is done, I think the consumer's interest will Nadu is concerned, I think I will be failing in my duty if I do not congratulate the Government for the good work they have been doing both in housing and slum clearance.

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

[1974 மார்ச் 28]

So far as housing is concerned, there were various policies in the past. The Government used to have housing for rich and used to give assistance for the higher class to build houses. 'Higher income housing scheme', 'middle income housing scheme' and so many schemes. Houses were allotted for the rich in the past.

I am very glad that gradually there has been change of policy in the allotment of houses. No country can progress unless people live fairly comfortably in their houses. I am told in London, 1/3rd of the houses occupied by the middle income-group are owned by the middle income-group and assistance is given by the municipalities. For the construction of latrines of low-income groups in London, free grant is being given. That sort of policy is necessary.

If we compare the various developments that have taken place in other cities, we find that Tamil Nadu has done very well so far as housing is concerned. We have had difficulties.

Being a developing department, there was little care for accounting. I am not flattering the present Chairman. He needs no flattery but when he took up the job, I found as a member of the Public Undertakings Committee that even 1964-65 accounts were not ready, one year back in the Housing Board. It was in that pitiable condition. Today fortunately we find the accounts have been fairly completed. I think, if I am not wrong, even 1972-73 accounts are finished. This is a very great achievement during one year and thanks to the Special Officer appointed (retired Accountant-General Mr. Subramaniam), the accounts have been brought up-to-date.

Apart from this, in the past one may not know how many plots remained unallotted, how much was the arrear in respect of any allottee, etc. Now there is a chart wherein you find information regarding number of unallotted plots, etc., and what is the arrear one has to pay.

All these things, I think, are very great improvements.

My only request to the Hon. Minister is instead of spending money for housing the rich and higher income-groups, let him concentrate on low income-groups, I mean the groups, living in chawls, not slums

1974 மார்ச் 28] [திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

Go to West Mambalam and you will find in a house there are 10 to 12 tenants each paying Rs. 30 to Rs. 40 per room; they live miserably; their lot should be improved.

But the Hon. Minister says land value is prohibitive in City, He has thought of this Rs. 10,000 house in the mofussil. I would request him to buy the vast stretch of land between Tambaram and Chingleput and build houses (Rs. 10,000 house) for these people there so that by paying not more than Rs. 100 per mensem they can become owners of houses in 10 to 15 years. I hope and trust Government will do this which is very essential.

Coming to the other points, in the Housing Board there was shortage of a lot of technical staff and I am very glad that now proposals are going ahead for expanding the technical staff so that there will not be any delay in work in future.

Regarding amenities for various places, I find that local meetings are arranged among corporation, Housing Board staff and the residents of the area and complaints are made there and serious attempts are made to rectify these things then and there. It is really a very good arrangement that is being appreciated by the local residents. Not only that, when the owners want slight changes or alterations in the construction of their houses in the plan, I am very happy that the Housing Board Chairman without restricting himself to set plans is allowing whatever small alterations the allottees want, if they pay the extra cost. That is also very commendable.

So far as Slum Clearance is concerned, there was a time when statistics were taken when the population of the City was about 20 lakhs and it was ascertained that 9 lakhs of people were living in slums. I am very happy that this Government has taken up this work very seriously and considerable improvement has taken place. Although the economic rent of the flat is Rs. 45 to 55, they are being allotted at Rs. 10 or 15, with amenities which is a huge subsidy that is given to the slum dwellers for which we express our gratitude.

Last year, in my constituency, Teynampet, many huts got burnt and there was a huge fire in 1972 and the Slum Clearance Board said that they would give them alternative accommodation

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

[1974 மார்ச் 28]

well-built accommodation, within one year. I did not then believe and nobody would believe that 600 or 700 families could be provided with accommodation within such a short time. But fortunately, I found the impossible had been achieved and they are about to house these families very soon in Teynampet area in built-up houses. (Bell was sounded) I will finish in another one second.

So far as another slum is concerned in Theagarayanagar behind the Police Station, about 700 or 800 are huddled together in huts and I understood that this land belonged to the Inspector-General of Police. I am told by the persuasion of some one, about 50 grounds have been allotted to house these people and 20 grounds have been taken by the Police. I am very happy if this is true, and if this is true, it is another achievement and another feather in the cap of the Housing Board.

I wish to make a small request to the Hon. Minister. When allotments were made to slum dwellers, fortunately or unfortunately, the Fourth Grade Government Servants living in these slums were also accommodated in these houses on the same rent as others because they were also slum dwellers and not because. . . .

(Bell was sounded and the next Member was called.)

THIRU B. VENKATASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I want to offer a few remarks on the Demands before us.

In the beginning itself, the Hon. Labour Minister has beautifully mentioned in his book, 'May industry flourish and labour prosper'. Really, it is a beautiful slogan, for without Industry flourishing, labour cannot prosper. It is like the two eyes or the two wheels of a cart. Without one wheel, the cart cannot move. Just like that, industry also should flourish if labour should prosper and labour should prosper and make industry flourish.

Coming to the other point, now the Swathanthra Party is of the opinion that each industry must have one union only. I hope our Hon. Minister will accept this. For, if there are a number of unions, they start exploiting the labourers and because of that both the labourers are suffering and many industries are also suffering. That is what is actually happening.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. பி. வெங்கடசாமி]

Therefore, it is better to have a legislation to have one labour union for one industry. Otherwise, exploitation and other things will be there. Recently, all hon. Members have seen what happened in Simpson and Company. Only for the interests of a few individuals, the labourers were misled and they had to suffer; whichever the union, it should be interested only in the good of the labourers. At the same time, there should be unions for agricultural workers also to fight for their welfare.

Regarding minimum wage, really I am very happy that the Government have declared minimum wages for agricultural labourers and others. At the same time, I request the Hon. Minister to see even in some of the Government farms themselves, the workers are paid only Re. 1 or Rs. 1.50. In Hosur Cattle Farm—the Hon. Minister has seen it—actually the casual labourers are paid only one rupee, 1.50 or so, even though it is a Government Farm. Even in the Silk Farm at Kelletti, the labourers are paid only Rs. 1.50 or Rs. 2. Eventhough we have legislation and ask other factory owners to pay the minimum wage, in our own Government Farm, we are paying very low wages. I request the Hon. Minister—this is not only in Government Farm at Hosur, but I understand in other Seed Farms and others also—the Government should pay the minimum to the labourers.

Regarding Housing Board, agricultural labourers are also getting land sites for constructing houses. I do not know if Government of India has allotted any amount for this. It is a beautiful scheme. I understand in certain villages, they have not properly prepared the list of agricultural labourers.

The Village Munsiffs and Karnams have not taken proper steps with the result the poor people will not know about the scheme and be benefited. I request the Hon. Minister to once more call for the particulars, strictly giving orders that the Village Munsiffs and Karnams should send proper lists. The local politicians may also be associated with this work and it should be seen that not a single individual is left out and all agricultural coolies should be listed so that all the poor people will get land for their houses.

[திரு. பி. வெங்கடசாமி]

[1974 மார்ச் 28]

At the same time, I request the Hon. Minister to see— there is no use of giving house-sites to the people—just as we are doing in the Slum Clearance Board, where we are allotting houses and collecting token amounts—that the agricultural labourers are provided with house-sites with houses constructed and then we can collect the amount from them.

The middle class people are suffering a lot in the villages. It has been stated by the Hon. Minister in the note that a sum of Rs. 4,000 will be given for each house in the villages. I would like to point out that it is a very meagre amount and it is very difficult to have a house with that amount. It is very difficult to construct a house in rural areas with that amount.

There are many huts in villages. Just like Slum Clearance Board in Madras and in other towns, there should be a unit of the Slum Clearance Board in rural areas and slum clearance should be implemented throughout Tamil Nadu. It should be the slogan and aim of the Government to see that within five years every individual will have a house of his own.

Now amount is given by the Government for House Building Mortgage Societies which are situated in some places. They are finding it difficult to give money for constructed houses due to paucity of funds. More money should be provided for such banks.

In the Budget provision has been made for construction of houses for middle income-group people and also under Slum Clearance Board. The amount allotted is very low. In Hosur, no work has been taken up so far. I request the Hon. Minister for Housing to see that housing works are taken up immediately in Hosur and help the people from house difficulties. I am sure the Hon. Minister also knows that many industries are coming up in Hosur and the housing problem is very acute there. I hope the Hon. Minister will implement the housing schemes in Hosur expeditiously.

Coming to the allotment of houses and plots in Madras City, I understand that the people are suffering a lot to get allotment of plots or houses and they are going in search of politicians for getting recommendations. There must be a seniority list or some such thing so that there will be proper allotment of sites.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. பி. வெங்கடசாமி]

Under the Hire Purchase Scheme also, I understand that many houses have not been registered in Madras City. I request the Department to see that the houses are registered within five years so as to enable the owners to have additional construction or to mortgage their houses or even to sell them. I know that some houses have not been registered in their favour.

(திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் தலைமை)

I have also given out motions specifically to discuss about the need to start construction of more houses in the rural areas. The construction of houses in rural areas should be given top priority by the Hon. Minister. With these words, I conclude, Sir.

* திரு. ஈ. இராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இந்த மாமன்றத்தில் தந்திருக்கிற இந்த மானயக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தி.மு.க. அரசு அமைக்கப்பட்ட பின்னாலே தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி யானாலும், தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தமானாலும் அவ்வப்பொழுது அரசு நேரடியாக தலையிட்டு சுமுகமான தீர்வினை கண்டிருக்கிறோம். எனவேதான் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுடைய அரசு என்று எல்லோரும் பாராட்டுகின்றார்கள்.

ஆனால் எதிர் தரப்பிலே இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் மீது அக்கரை காட்டவில்லை என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். ஆனால் உள்ளத்தில் பாராட்டியிருக்கலாம், அவர்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது, அதற்காக ஏதோ ஒப்புக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசைப் பார்த்து அப்படிச் சொல்லக்கூடும். என்றாலும் எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், இருக்கிற பிரச்சனையை ஒரே நேரத்திலே தீர்த்துவிட முடியாது. ஒரு சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். அந்தக் குறைகளுக்குக்கூட மெல்ல மெல்ல தான் ஒரு தீர்வு காண முடியும். அந்த அடிப்படையில் சில குறைகள் இன்றைக்கு இருந்தாலும் கூட, அவைகள் உடனடியாகத் தீராவிட்டால், அது பெரிய பிரச்சனை என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்த மாமன்றத்தில் என்னுடைய கருத்தினை ஒரு சில காரியங்களில் நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(இரண்டு உறுப்பினர்கள் இருக்கையைவிட்டு எழுந்து வெளியே செல்ல இருந்தனர்).

[1974 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்): Let the hon. Members take their seats.

திரு. ஈ. இராமசாமி: தமிழ்நாட்டு தோட்ட தொழிலாளர்களின் நிலைமை நாம் பார்ப்போமானால் அவர்கள் வாழ்க்கையில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள், பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தத் தொழிலை எடுத்தாலும், மலைத் தோட்ட தொழிலாளர்கள் செய்கின்ற வேலைதான் மிகக் கஷ்டமான வேலை என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற கூலியைப் பார்த்தோமானால் நமக்கு வேதனையாக இருக்கும். ஆண் தொழிலாளிக்கு ரூ. 3.65, பெண் தொழிலாளிக்கு ரூ. 3.15 தான் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தில் ரூ. 3.65 சம்பளம் போதுமா என்றால், அவர்கள் குடும்பத்தை நடத்த முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது. நாம் எந்த அளவுக்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரம் செய்தாலும்கூட, 5, 6 குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். 5, 6 குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க முடியுமா, அவர்களுக்கு உணவு அளிக்க முடியுமா, உடை வாங்கிக் கொடுக்க முடியுமா ரூபாய் 3.65 சம்பளத்தில் என்றால், முடியாது. அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றத் தொழிலில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ரூ. 7-லிருந்து ரூ. 16 வரை ஒரு சாதாரண தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் கஷ்டமான தொழிலர்ன மலைத் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம் என்பதை யாராலும் மறைக்க முடியாது. மற்ற தொழிலில் வேலை செய்கின்ற வர்கள் லாப அடிப்படையில், 4 மாதம், 8 மாதச் சம்பளத்தை போனஸாகப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் 8 அல்லது 10 சத விசிகம்தான். அதாவது ரூ. 600-க்கு வேலை செய்திருந்தால் ரூ. 60 போனஸ் பெற முடியும் என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. இதனை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்மையிலே அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில் அரசு ஒரு அறிவிப்புக் கொடுத்தார்கள். தேயிலை, காப்பி, ரப்பர், ஏலம் ஆகிய தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 1948-ம் ஆண்டு குறைந்தபட்சக் கூலி மத்திய சட்டம் பிரிவு 5, உப பிரிவு (1) (ஏ)-ன்படி அமைக்கப்பட்டிருந்த கமிட்டியின் சிபார்சுபடியும், மாநில அரசுக்குரிய அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டும் குறைந்தபட்சக் கூலியைத் திருத்தி, அது 1-4-1974 முதல் அமலுக்கு வரும் என்று கேரள அரசு

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஈ. இராமசாமி]

அறிவித்துள்ளது. அதன்படி பார்த்தால், கூலியையும் பஞ்சப்படியையும் சேர்த்து தேயிலை தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற ஆண் தொழிலாளிக்கு ரூபாய் 4.69, காப்பி தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற ஆண் தொழிலாளிக்கு ரூபாய் 5.22, ரப்பர் தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற ஆண் தொழிலாளிக்கு ரூபாய் 6.49, ஏலத் தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற ஆண் தொழிலாளிக்கு ரூபாய் 4.89.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில், தேயிலை தோட்டத்தில் ரூ. 4.40, காப்பி தோட்டத்தில் ரூ. 4.39, ரப்பர் தோட்டத்தில் ரூ. 6.11, ஏலத் தோட்டத்தில் ரூ. 4.40. 15 வயதிலிருந்து 18 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்கு தேயிலை தோட்டத்தில் ரூ. 3.39, காப்பித் தோட்டத்தில் ரூ. 3.11, ரப்பர் தோட்டத்தில் ரூ. 4.87, ஏலத் தோட்டத்தில் ரூ. 3.49.

12 வயதிலிருந்து 15 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்கு தேயிலைத் தோட்டத்தில் ரூ. 3.24, காப்பித் தோட்டத்தில் ரூ. 3.13, ரப்பர் தோட்டத்தில் ரூ. 4.45, ஏலத் தோட்டத்தில் ரூ. 3.24. கேரளத் தோட்ட தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் 1975-ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. இருந்தும் அந்த அளவுக்கு இத்தகைய அறிவிப்பைத் தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிவிப்பு 21—3—1974 இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் செய்தியாக வெளி வந்துள்ளது. இதை கேரளத் தோட்ட முதலாளிகள் அமுல்படுத்துகிறார்களோ, அமுல்படுத்த வில்லையோ என்றாலும் தமிழ் நாட்டு தோட்ட தொழிலாளர்களுடைய நிலையை தயவு செய்து இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

(மாலை 4.30)

நமது அரசு குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டத்தின்படி எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூலி, பஞ்சப்படி முதலியவை கிடைக்கச்செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது அரசு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு சட்டத்தை விரைவாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலில் எத்தனையோ சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தாலும் அந்தச் சட்டங்களைத் சோட்ட முலாளிகள் சரியாக அமுல்படுத்துவதில்லை. உதாரணமாக, ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம்பற்றி அமைச்சரவர்களுடைய அறிவிப்பில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வயது வராத குழந்தைகள், கருவுற்ற பெண்கள், மாலாட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு ஊட்டச் சத்துணவு அளிப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கம். அமைச்சரவர்களும் அதைத்தான் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின்

[திரு. ஈ. இராமசாமி]

[1974 மார்ச் 28]

அடிப்படையில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் தான் ஊட்டச் சத்துணவு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் குலுற்ற பெண்களுக்கும் பாலூட்டும் பெண்களுக்கும் நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாடு வளர்க்கின்ற திட்டம் இருக்கிறது. நமது அரசு கால்நடைகளைப் பராமரிப்பதில் அதிக அக்கரை காட்டி வருகிறது. ஆனால் தோட்டங்களில் தோட்ட முதலாளிகள் விருப்பம் இருந்தால்தான் மாடு வளர்க்க முடியும். அவர்கள் விரும்பாவிட்டால் வளர்க்க முடியாது. யாராவது ஒரு மாடு வைத்திருந்தால், ஏதாவது பண நெருக்கடி வரும்போது அந்த மாட்டை அந்த தொழிலாளியின் விருப்பப்படி விற்கமுடியாது. மாணேஜ்மென்டாரின் சம்மதத்தைப் பெற்றுதான் கடனைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டுமானாலும் விற்க முடியும். அவர்களுக்குத் தெரியாமல் விற்றுவிட்டால் சஸ்பென்ட், டிஸ்பிஸ் தான் செய்வார்கள். இப்போது இந்த நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

கால்நடை அபிவிருத்திக்காக நம்முடைய அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்பட்டாலும், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அந்தத் திட்டங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாத நிலைதான் இன்றும் இருக்கிறது.

ஒரு பெண் தொழிலாளி காலை 8 மணிக்கு வேலைக்குப் போனால் மாலை 6 மணிக்குத்தான் திரும்பி வருவாள். அதுவரையிலும் அந்த வீட்டுக்குழந்தைக்கு மாட்டுப் பால்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

இந்தச் சூழ்நிலை இருக்கும்போது மாடு வளர்க்கக் கூடாது என்று சொன்னால் அந்தக் குடும்பம் எப்படி இருக்கும்? அந்தக் குழந்தையை வளர்க்க என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனிப்பட்ட தோட்ட முதலாளிகள் நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று முத்தரப்பு மாநாட்டிலே சொல்லப்பட்டு, மாணேஜ்மென்டார் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் அமுல்படுத்தவில்லை.

அதைப்போலவே மருத்துவ வசதிகளை ஆசிரியர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாணேஜ்மென்டார் அந்த வசதியைச் செய்து கொடுப்பதில்லை.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஈ. இராமசாமி]

என்னுடைய வால்பாறை தொகுதியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் ஒருவர் அதை எதிர்த்து கோவை லேபர் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்தார். அவருக்கு சாதகமாக வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அப்படி இருந்தும் ஓராண்டு காலமாகியும் அமுல்படுத்தவில்லை. அந்த அளவுக்கு சட்டம் புறக்கணிக்கப் பட்டு வருகிறது. சட்டம் சாதகமாக இருந்ததால்தான் ஆசிரியருக்கு சாதகமான தீர்ப்பு கிடைத்தது. இருந்தும் அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

இன்னொன்று, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மருந்து அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு 41 நாளைக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பது 14 நாட்கள் மட்டும் தான். சட்டத்தை அவர்கள் சரிவர கடைப்பிடிக்கவில்லை.

அதைப்போலவே ஊட்டியில் நடைபெற்ற முத்தரப்பு மாநாட்டில் தொழிலாளர் வீடுகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதை மாணேஜ் மென்டார் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்றுவரையிலும் ஆரம்ப வேலை கூட செய்யப்படவில்லை. கிட்டத்தட்ட 2, 3 ஆண்டு காலம் ஆகிவிட்டது. இவை யெல்லாம் தோட்ட முதலாளிகள் சட்டத்திற்குப் பணியவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகின்றன.

எனவே, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு, போனஸ், சட்டத்தின்படி கிடைக்கவேண்டிய இதர நன்மைகள் எல்லாம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அவர்களின் குறைகளைப் போக்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, வீட்டு வசதி வாரியம் பற்றியும் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாகவும் இங்கு சமர்ப்பித்து இருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகள் மிக முக்கியமானவை என்று நான் சொல்லாமலேயே விளங்கும். இவைகளைப்பற்றி மிக விபரமாகப் பேசலாம் என்றாலும் கூட கொடுத்திருக்கின்ற நேரத்தை வைத்துக்கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே ஹவுசிங் போர்டு சம்பந்தமாக பல விஷயங்களைச் சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்த ஹவுசிங் போர்டு பற்றி சமீபத்தில்தான்—சென்ற ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி முதன் முதலாகப் பரிசீலனை செய்தது. அதனுடைய ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 28]

That report is not at all complimentary. 1965-ம் வருஷத்திலிருந்தே கூட எந்தவிதமான வரவு செலவுக் கணக்கையும் காட்டவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் 1972-73-ம் ஆண்டு வரையில் கூட கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்திருந்தால் அது பாவேற்கத்தக்கது.

It is being manned by a powerful Secretary என்ற அளவில் இப்போது ஹவுசிங் போர்டுக்கு வந்திருக்கின்ற அதிகாரி ஒரு சீனியர் ஆபீசர். ஹவுசிங் போர்டு செயலாளராக இருக்கக்கூடியவர் லேபர் டிப்பார்ட்மென்டில்லாம் இருந்து வந்தவர். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளும் அமைச்சரவர்களும் கலந்துகொண்டு, நல்லமுறையிலே கண்காணிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தவறுகளை நீக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஹவுசிங் போர்டு பற்றி சமீபத்திலே ஒரு செய்தி வந்தது. அவர்கள் கொடுத்த பிரமோஷனை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டிலே மனு தாக்கல் செய்தார்கள். ஹவுசிங் போர்டுக்கு விரோதமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்தமாதிரி இன்றைக்கு அங்கு இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளே ஹவுசிங் போர்டு நடவடிக்கை சரியில்லை என்று கோர்ட்டுக்குப் போவதும், கோர்ட்டிலே ஹவுசிங் போர்டுக்கு விரோதமாகத் தீர்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஹைகோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு கொடுத்தால் அந்தத் தீர்ப்பை மதித்து அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் நான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்திலே கொடுத்திருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய சிங்காநல்லூர் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன விஷயத்தையே நான் கொஞ்சம் அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பல ஹவுசிங் போர்டு காலனிகள் இருக்கின்றன. மதுரையில் இருக்கக்கூடியதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை.

நந்தனம் காலனி ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே கிட்டத்தட்ட 600 வீடுகள் இருக்கின்றன. அதில் 250 ஹையர் பர்ச்சஸ் ஸ்கீமில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; 300 வாடகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. வாடகை 60 ரூபாய் முதல் 400 ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. அந்த வாடகை எல்லாம் ஒழுங்காகக் கட்டப் படுகிறதா என்ற விபரம் நமக்குத் தெரியவில்லை. அவையெல்லாம் தெரிய வேண்டும்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அங்கே இருக்கின்ற ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைப்பற்றிய புகார்கள் பல வந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த வீட்டு நம்பர் 185/2, நந்தனம் எக்ஸ்டன்ஷன். இதிலே இருப்பவர் சரியான படி வாடகை கட்டிவருகிறாரா என்று தெரியவில்லை. அவர் வாடகைக்கு இருக்கின்ற கட்டடத்தை ஒட்டி புதிதாகக் கட்டடங்கள் எல்லாம் கட்டியிருக்கிறாராம். யாராலும் அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையாம். அவரைப் பற்றி பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவரை அப்படி விட்டுவைக்காமல், எல்லோருக்கும் சம நீதி என்ற அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி இந்த எல்.ஐ.சி. பணம், அதேபோல் நேஷனலைஸ்ட் பாங்கு பணம் எல்லாம் கொடுக்காமல் இருந்தால், மறுபடியும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து, மேலும் பல கட்டடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்டஸ்ட்ரியல் லேபர்ஸ் ஸ்கீமை மறுபடியும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அது ஆமை வேகத்தில் போகிறது. 100-க்கு மேற்பட்ட குடியிருப்புகளை ஒவ்வொரு இடத்திலும் கட்டுவதானால்தான் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க முடியும். இல்லே என்றால் தொழிலாளர் வீட்டுப் பிரச்சனையை ஒருநாளும் தீர்க்க முடியாது.

எனக்கு முன்னால் ஒரு உறுப்பினர் பேசினார். ஸ்டிரைக் அவசியமா இல்லையா என்பதைப்பற்றிப் பேசினார். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் 'Strike must be considered as the fundamental right' என்று சொல்வோம். நாங்கள் இன்றல்ல; நீண்ட நெடுங்காலமாகவே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் எந்தவிதமான மத்தியஸ்தம் செய்து வைத்தாலும் 'ஸ்டிரைக்' கிடாது என்று சொல்லமாட்டார்கள். ஸ்டிரைக் எப்போது கொண்டுவரலாம் என்றுதான் சொல்வார்கள். இன்று இந்து பத்திரிகையில் என்று ஒரு செமினார் Is Moratorium possible, ஹைதராபாத்தில் நடைபெற்றதாகவும், அதன் விபரத்தையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த செமினார் நான்கு நாட்கள் நடைபெற்றது.

'It was organised by the Faculty of Law, Osmania University. It was attended by academicians, judges, lawyers, trade union leaders, managerial personnel and professors of the Osmania University, etc.

The Seminar divided itself into four sessions to discuss political legal, social and economic aspects of moratorium on strikes.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 28]

Those who participated in the Seminar included Mr. Justice Alladi Kuppaswami, Thiru Narasinga Rao, Chairman of the Industrial Tribunal, Thiru K. Natesan, Principal of the Law College, Thiru Mahendra of APTUC, Thiru Bhaskara Rao of CITU, Thiru Sanjiva Reddi of INTUC, Thiru Khandhubhai Desai of Andhra Pradesh and others.'

Why I am mentioning all these names is to show that the consensus that emerged from the discussion in this Seminar is that 'self-imposed discipline on the part of the labour to refrain from strikes is not practicable and total ban on strikes even for a specific period is undesirable'.

ஆகவே, இந்தக் கருத்து வேறு தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சொன்னது அல்ல—இந்த நாட்டின் நிலைமையை நன்கு தெரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய பெரும் பெரும் தலைவர்களும், அறிவாளிகளும் சேர்ந்து விவாதித்துக் கொடுத்திருப்பதாகும். “அடிக்கடி ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள், ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்களே, அதற்காகச் சொல்கிறேன்.

ஸ்ட்ரைக் என்பதற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது. 1936-37-இல் அதிகமான ஸ்ட்ரைக்குகள் நடந்திருக்கின்றன.

How many man-days lost, I am not in a position to say now. அதன் காரணமாக 37-ஆம் வருஷம் காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தபோது பலவிதமான தொழிலாளர்களது சட்டங்கள் வந்தன.

1946-ஆம் வருஷம் முதன் முதலாக the number of man-days lost exceeded 10 millions.

1966-ஆம் வருஷம் The number of man-days lost exceeded 20 millions.

1967-க்குப் பிறகு இது கூடிக்கொண்டேதான் வருகிறது.

இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அரசு இடதுசாரிப் பக்கம் செல்ல வேண்டும், தொழிலாளர்களைச் சார்ந்து இருக்கவேண்டும், முதலாளிகள் பக்கம் போய்விடக் கூடாது என்பதற்கு ஜனநாயக அமைப்பில் உள்ள அரசுகளை உந்தும் சக்தியாக ஸ்ட்ரைக் இருக்கிறதே தவிர ஸ்ட்ரைக்கைக் கண்டு மிகவும் ஆயாசப்பட வேண்டியதில்லை. தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் பண்ணுகிறார்களே என்று வேதனைப்பட வேண்டியதில்லை.

1974 மார்ச் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஸ்ட்ரைக் செய்கிறவர்கள் தவறாகச் செய்கிறார்கள் என்கிற கருத்தில் 1920-ஆம் வருஷம் லண்டனில் இருந்து ஒரு தூதுகோஷ்டி லெனினை வந்து பார்த்தார்கள். “ஆம் தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள்”.

‘They committed some mistakes, 1 to 10. I concede they have committed 10 mistakes but there are thousands of achievements to their credit’

அது எல்லாவற்றையும் நீங்கள் மறுக்கிறீர்கள்.

‘Right or wrong my worker is right’ என்ற அந்த நிலையை எடுத்தார். அந்த அளவில்தான் இன்றைக்கு இந்த இலாக்கா பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்களும் செயல்பட வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவரது சகா கிட்டத்தட்ட இதே கருத்தைத் தான் சொன்னார்கள்.

‘Right or wrong my worker is right’

இன்றைக்குப் பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறபோது சில நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அகில இந்திய ரீதியில் சிமின்ட் தொழிற்சாலையில் உள்ளவர்களுக்கு சம்பள நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று ஐ.என்.டி.யு.சி., எ.ஐ.டி.யு.சி. தான் கேட்டன. அப்போது அவர்களுக்கு ரூ. 150 சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தொழிலாளர் சங்கங்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைகளை பரிசீலனை செய்து திரு. ரகுநாத ரெட்டி தலைமையில்தான் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு ரூ. 308 ஆக—கிட்டத்தட்ட நூறு ரூபாய்க்கும் அதிகமான சம்பளத்தை இன்றையதினம் அவர்கள் இந்தியா பூராவிலும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அரசு தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை உடையதாகச் செயல்பட—முற்போக்கான கருத்துக்களை மேற்கொள்ள ஸ்ட்ரைக்குகள் வேண்டித்தான் இருக்கின்றன. அதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

அடுத்து, நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணைகளை வைத்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ஹைக்கோர்ட்டிலே பீடித் தொழிலாளர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட 1966-ம் வருஷத்திய சட்டம் செல்லும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, அதில் இருந்து எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள்—பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பாதுகாப்புகள்—உடனடியாகத் தொடர வேண்டும். அரசு அந்தக் காரியத்தில் இறங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 28]

அப்படி இறங்குகிற அதே நேரத்தில்—மற்ற மாநிலங்களில் பீடித் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் ஆயிரம் பீடிகளுக்கு 4 ரூபாய், 4½ ரூபாய் என்ற அளவில் இருக்கிறது. பக்கத்தில் உள்ள ஆந்திர மாநிலத்தில் கூட ரூ. 3.75 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இங்கு ஆயிரம் பீடிகளுக்கு ரூ. 3.50 என்று இருப்பதை உயர்த்தியாக வேண்டும். இதற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளத்திற்கான கமிட்டி அமைக்கப்படவில்லை. பதில் சொல்லக் கூடிய நேரத்திலாவது இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்படுமா என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அத்தகைய வாக்குறுதி கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துவேன் என்று சொல்லிக் கொள்வேன்—நான் வற்புறுத்துவதாக இல்லை—சிறிய விஷயம்.

அடுத்து, பெரிய விஷயம் என்பதற்கு சில உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1973-ஆம் வருஷத்திலே ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் 71,765 பேர்கள் இருந்தார்கள். 1974-ஆம் ஆண்டில் 68,249 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள் என்கிற விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன? எப்படி 3,500 பேர்கள் குறைந்துபோய்விட்டார்கள்? வேலையைவிட்டுத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். புதிய புதிய கடைகள் வருகின்றன. வந்ததும் இந்தத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைகிறது.

குறிப்பாக, 19,786 ஹோட்டல்கள் 1973-இல் இருந்திருக்கின்றன என்றால், 1974-இல் 19,395 ஹோட்டல்கள் வந்திருக்கின்றன. இதில் எந்தவிதமான தொழிலாளர்களையும் வைத்துக்கொள்ளாது இயங்கும் ஹோட்டல்கள் 1973-இல்—9,412 என்றால் இந்த ஆண்டில் 1974-இல்—9,665.

இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால்—ஹோட்டல்களை அதிகமாகத் திறக்கிறார்கள். ஆனால் ஹோட்டல் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. அவர்களுக்காக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டம் எந்த வகையிலும் அமல்படுத்த முடியாத மோசமான நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆறு மாதம் ஆனவுடனே வேலையைவிட்டு நீக்குவது, உடனே மறுநாளே வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வது என்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு—ஒரு உத்தரவாதம் ஏற்படச் செய்து, அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயம் பண்ணக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அந்தமாதிரி டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்கள்—அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள போர்டு தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டது. அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் கேரளத்தில் ஒரு சட்டமே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இங்கே நீலகிரி மாவட்ட பஸ்களை தேசியமாக்குகிறபோது இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள், “புதியதாக ஏற்று இருக்கக்கூடிய பஸ் கம்பெனிகளில் சம்பள போர்டு தீர்ப்பின் அடிப்படையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று—பக்கத்தில் உள்ள திருவொற்றியூரில் க்ளாஸ் ஷீட் பாக்டரி ஒன்று இருக்கிறது. நடுவிலே மூடினார்கள்—நம் சர்க்கார் 20 லட்சம் அட்வான்சு கொடுத்தது—திரும்பத் திறந்தார்கள்.—இப்போது மறுபடியும் மூடி விட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 250 தொழிலாளர்கள் இந்த திருவொற்றியூரில் உள்ள—அன்சோஷல் ஆசாமியிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள்.

He is an unsocial man who always resorts to unfair labour practices.

அப்படிப்பட்ட ஆசாமியாக இருக்கிறார். அவரைக் கொஞ்சம் குறி பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம்—சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் தகராறு—ஸ்ட்ரைக் ஏற்படுகிறது—தொழிலாளர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்றால் சில சமயம் முதலாளிகள் பிடிவாதமாக இருந்தால் அவருக்கு எதிராக தொழிலாளர்கள் கோஷம் போடுவது உண்டு. அவரது காரில் கல்லை விட்டெறிவதும் உண்டு. சாதாரணமாகச் செய்யமாட்டார்கள். தொழிலாளர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு இணங்காமல்—அவர்களுக்கு விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறபோது இதுபோல நடப்பது உண்டு.

ஆனால் ஒப்பந்தம் என்று ஏற்பட்ட பிறகு—கேஸ்கள் எல்லாம் வாபஸ் ஆக வேண்டும். அப்போதுதான் மறுபடியும் சுமுகமான நிலை ஏற்பட முடியும். ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகு—தொழிலாளர்களது மீது வழக்குகளையும் தொடர்ந்து நடத்துவது—தொழில் தகராறு தீர்ந்ததாக ஆகாது—தீராத வினையாகத்தான் போய்விடும்.

இன்றைக்கு சிம்சனையே எடுத்துக்கொண்டால் 400 பேர்கள் மீது கேஸ்—அதற்காக ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்ட்ரேட்—வாரத்திற்கு அவர் ஒரு நாள்தான் வருவார். 1½ ஆண்டுகள் ஆகிய பிறகும் கூட அங்கே இந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது—இது எல்லாம் மாறவேண்டும். அதை இந்த அரசு மாற்றும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 28]

என்று நம்புகிறேன். வழக்குகளை எல்லாம் வரபஸ் பெறவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

எனக்கு இன்னும் 10 நிமிடங்கள் தேவை. உட்காரச் சொன்னால் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன்.

CHAIRMAN (THIRUMATHI JOTHI VENCATACHALLUM): I have already given 15 minutes. All right, the hon. Member can take ten more minutes.

THIRU K. KAMATCHI: Madam, with your permission can I go outside for taking coffee. Now we are 27.

CHAIRMAN (THIRUMATHI JOTHI VENKATACHALLUM): permission is not necessary. But quorum must be there.

THIRU K. KAMATCHI: Yes, Madam.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இதுவரை தலைவரிடம் பெர்மிஷன் கேட்டுக் கொண்டு யாரும் போனதில்லை. இதிலிருந்து தலைவர் அவர்கள் ரொம்ப ஸ்ட்ரிக்டாக இருப்பது தெரிகிறது. பொதுவாக தொழிலாளர்கள் விவாதம் நடைபெறுகிறபோது ரொம்ப கட்டுப்பாடாக இருப்பார்கள். அதே மாதிரி தாங்கள் இருப்பதற்கு ரொம்ப சந்தோஷம்.

அடுத்தபடியாக மினிமம் வேஜ்ஸ் ரிவிஷன் இப்போது இந்த ஸ்டேட் ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது என்ன செய்கிறதென்று தெரிய வில்லை.

Probably the Committee will have to be revised.

அதேபோல ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு கமிட்டி போடவேண்டும்.

I am not spelling out the details. அதைச் செய்யவேண்டும்.

இன்னொன்று. பொதுவாக என்ன ஒரு கொள்கை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால் 'நோ க்ளோஷர், நோ ரிட்ரன்ஜ்மென்ட், நோ லாக் அவுட்' என்று வைக்கவேண்டும். இப்போது மெட்ராஸ் லேபர் கெஜட் ரெகுலராக வரவில்லை. ஆகவே அதை வர தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். முதல் கூட்டத் திலேயே சொன்னேன்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடிஷனல் லேபர் கமிஷனர் போடப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். சென்னையிலே அது உதவிசுமமாக இருக்கலாம். இன்னும் சொன்னால், நாங்கள் எல்லாம் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்கிறவர்கள். ஆகவே, அந்த டிபார்ட்மெண்டிலே அதிக வேலை இருக்கலாம். அதனால் அது சரிதான். இதே போல மதுரையில் ஒரு டெபுடி லேபர் கமிஷனர் இருக்கிறார். அவருக்கு இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில் பாதி இருக்கிறது. ஆகவே, வேலைப் பளு அதிகரித்து அவரால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, அவரின் வேலைப் பளுவைக் குறைக்கிற வகையிலே இன்னொரு அதே ரேங்கில் உள்ள அதிகாரியை திருச்சியிலே போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுத்தால் அது தொழில் தகராறுகளை விரைவிலே தீர்க்க பேருதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில விஷயங்கள். எப்படி சில ஊனங்கள் சட்டத்திலே இருக்கிறதென்ற விஷயம். நமது அரசாங்கம் அதைச் செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது வொர்க்மென் காம்ப்ளென்சேஷன் என்றிருக்கிறது. இன்றைக்கு
There is no guarantee for medical treatment by the employer
அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஃபாக்டரி சட்டத்திலே

There is provision for earned leave but
leave lapses are not allowed to accumulate
அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யமுடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

வொர்க்கர்ஸ் எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார் 1957-லிருந்தே நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னையிலே, மதுரையிலே, கோவையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது நடக்கிறபோது must there be a duplication அது அவசியம் தானா என்று பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல இன்றைக்கு இருக்கிற லேபர் கோர்ட்டுகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற ட்ரிபுனல் போதுமானதாக இல்லை. ஆனாலும், வருங்காலத்தில் நேரடியாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி செட்டில்மெண்ட் ஆகிற சூழ்நிலை இருக்கிறபோது இந்த ட்ரிபுனல் அதிகமாக தேவைப்படாது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 28]

ஏனென்று சொன்னால் நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி பல காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும் என்பதை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை நமக்குக் காட்டுகிறது. ஆனாலும் அதிலே நம்முடைய அரசாங்கம் தான் எல்லாம் செய்ததென்று சொன்னால் அது நல்லதல்ல. சொல்லப்போனால், இந்தப் பிரச்சினையை இன்னும் தூதமாகக் கூட முடித்திருக்கலாம்.

துரைசாமி சொன்னார்கள். எங்களுடைய அரசுதான் 29 பைசா கிடைக்கச் செய்தது. 22 ரூபாய் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தும், இந்த அரசின் முயற்சியால் 30 ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறதென்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், நான் என்ன சொல்வேன் என்று சொன்னால் பல நாட்கள் தொழிலாளர்கள் போராடி அந்தத் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தில் பல கோடி ரூபாய் நஷ்டம், அதற்குமேலே உற்பத்தியில் 30 கோடி ரூபாய் நஷ்டம், இதற்கெல்லாம் பிறகு தானே இது கிடைத்திருக்கிறதென்று சொல்வேன். ஆகவே, சுமுகமான பேச்சு வார்த்தை நடத்தினால் தீராத பிரச்சினையே இல்லை.

பலபேர்கள் சொல்வார்கள், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் வேண்டுமென்று வேதம் ஓதுகிற மாதிரி சொல்வார்கள். ஆனால் யாருக்குமே அதிலே நம்பிக்கை கிடையாது. ஒவ்வொரு கட்சியும் ஒவ்வொரு தொழிற்சங்கம் வைத்திருக்கிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு யூனிட்டிக்கு இரண்டு சங்கம் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை 'வித் எ ஹாஸ்ல் சென்ஸ்' சொன்னார்கள்.

இரண்டு சங்கங்களிலே எந்தச் சங்கத்திற்கு தொழிலாளர்கள் அதிகமாக ஓட்டுப்போடுகிறார்கள் என்று பார்த்து அந்தச் சங்கத்தை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் அபரிதமான ஒற்றுமையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம்.

சமீபத்திலே 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால் அது தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையைக் காட்டுகிறது இல்லையா. பல தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தாலும் பேஸிலே வலுவான ஒற்றுமை இருக்கிறது. அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை.

யாரோ ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார் வெளி ஆட்கள் தொழிற்சங்கத்தில் இருக்கக்கூடாதென்று. அது தான் எங்கள் கட்சி சங்கத்தின் கொள்கையும்.

1974 மார்ச் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஆனால் அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து பழிவாங்கப் பட்டவர்கள் வெளி ஆட்கள் இல்லை. உதாரணமாக எங்கள் கட்சித் தலைவர் கல்யாணசுந்தரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவர் முன்பு ரயில்வே வொர்க்கராக இருந்தார். 'ஸோ ஹி இஸ் நாட் அன் அவுட் சைடர்'.

அதே போல அனந்தன் நம்பியார், காலம் சென்ற விட்டால் ராவ் இப்படி நாங்கள் பல தொழிலாளர் தலைவர்களைத் தயாரித்திருக்கிறோம்.

ஆனால், இன்றைக்கு எல்.ஐ.சி. தொழிற்சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள் தான் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். பாங்கிகளிலும் அப்படித் தான். என்.ஜி. ஓக்கள் சங்கத்திலும் அரசிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் தான் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏதோ ஒரு தப்பான கருத்தை, சில பேர்கள் வந்து தவறு செய்கிறார்கள் என்பதால், பலமாக பிரச்சாரம் செய்வதால் இதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு பெரிய பெரிய சங்கங்களிலே உள்ளவர்கள் அங்கே பணியாற்றுகிறவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரி சென்னையிலே ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் உள்ள இடத்தில் ஒரு சங்கம் தான் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் 4, 5 கோஷ்டிகள் அங்கே சண்டை போடுகின்றன. ஆகவே ஒரே சங்கம் என்பதால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. ஒரே சங்கத்தில் 4, 5 கோஷ்டிகள் இருக்கிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் விட்டு ஒன்றுபட்டு நிற்கவேண்டும். அந்த சங்கம் கட்டுப்பாடோடு இயங்கவேண்டும். எப்படி பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையில் ஒன்றுபட்டு நின்று பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டனவோ அந்த முறையில் இதற்காக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இன்றைக்கு எல்.ஐ.சி. ரயில்வே, ஆசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள்—சாதாரணமாக காலும், கரத் தாலும் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் தொழிலாளர்கள் தான். அந்த அடிப்படையில் அங்கே உள்ள எல்லோரும் தொழிலாளர்கள் தான். ஆகவே அப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் இந்த காரியத்தை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றிரண்டு சிறிய விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுக்கு பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன நான் விவரங்களுக்கு உள்ளேபோகவில்லை. ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் பாது காப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. நான் இந்த அதிகாரிகளைப்பற்றி குறிப்பாக பேச

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 28]

கஷ்டமாக இருக்கிறது. மதுரையில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஹோட்டலுக்கு இன்ஸ்பெக்ஷனுக்குப் போகிறார்கள். அதைப் பற்றித் தொழிலாளர்கள் தப்பாகச் சொல்கிறார்கள். 'இன்ஸ்பெக்ஷன் வொர்க் மஸ்ட் பிரியல் இன்ஸ்பெக்ஷன் வொர்க்'. அந்தமாதிரி இருந்தால் போதும். ஆனால் இன்றைக்கு இன்ஸ்பெக்டர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்கள் தொழிலாளர்களை பாதுகாக்க இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இல்லை. முதலாளிக்குத்தான் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள். நான் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை.

(மாலை 5.00)

Inspection work must be real inspectorate work.

சோவியத் யூனியன் மாதிரி இடங்களிலே

Inspection work is done by trade Union worker. Factory worker is a trade unionist.

என்கிற அந்த மாதிரி கருத்தோட்டத்தோடு செயல்படுகிறார்கள். அந்தக் கருத்தோட்டத்தோடு பேக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் தொழிற்சங்கத் தினுடைய ஒரு பகுதி என்று கருதி செயல்படுவார்களானால்

If they are to identify themselves with workers and trade union movement.

ரொம்ப ஈஸியாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் நாம் பல சட்டங்களை அமல் படுத்தமுடியும். தொழிலாளர்கள் நலனுக்காக இருக்கக்கூடிய பல சட்டங்கள் இன்றைக்கு அமல்படுத்தாத நிலைமை இருக்கிறது. எந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் 1, 2 மாதம் முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்டிலே எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தெரிய வேண்டும். முன்னாலே சிலிப் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது கொடுக்கப்பா-
வில்லை, ஆகவே அதைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

இ.எஸ்.ஐ. பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பலரும் சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசு 75 லட்சம், 85 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் சொலவழிக் கிறார்கள் என்றாலும்கூட அதற்கு சரியான பலன் இருக்கக்கூடிய முறையிலே செய்யவேண்டும். இ.எஸ்.ஐ ஸ்கிமை விரிவுபடுத்துகிற விஷயத்தில் கஞ்சத் தனமாக இருக்கவேண்டியதில்லை.

We need not be stingy.

மதுரையிலே மேலூரைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இன்னும் அதிகமான ஏரி யாக்களைச் சேர்க்கவேண்டும். ஒரு கால கட்டத்திலே தமிழ்நாடு பூராவும் இ.எஸ்.ஐ.யிலே வரவேண்டுமென்ற முறையிலே செய்யவேண்டும். திரு. துரை சாமி அவர்கள் சொன்னார்கள் பேக்டரி சட்டம் இருக்கிறது. வித் பவர் என்றால்

1974 மார்ச் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

9 பேர் என்று இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையில்லாமல் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும், ஸ்வெட்டட் லேபர், என்ற முறையிலே எல்லோருக்கும் அந்த வசதிகளை விரிவுபடுத்தவேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டிலே ஷரத்துக்கள் போட்டிருக்கிறோம்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டின் கீழே ஒரு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டி பரிசீலித்து ரிப்போர்ட்டும் கொடுத்துவிட்டது. ஆனால் அது வெளியே வரவில்லை இன்னும். தொழிலாளர்களுக்குத் தெரியும் அந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட் கொடுத்துவிட்டது என்று. அவர்களுக்கு சம்பளம் நிர்ணயம் பண்ணக்கூடிய, அதிலே ஏதாவது மாறுபாடு இருந்தால் அரசு அவர்களுடைய முடிவு இது தான் என்று எடுத்து அறிவித்துவிடலாம். அப்படியில்லாமல் இன்னும் வைத்துக்கொண்டு காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும்.

தொழிலாளர்களின் சார்பிலே நடக்கக்கூடிய கூட்டங்களிலே எங்களுக்கு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சொல்விக்கொடுத்தது தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே தவறு இருந்தால் அதைப்பற்றி பொதுமக்கள் மத்தியிலே சொல்லக்கூடாது, தொழிலாளர்களை தனியாகக் கூப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுத்த தலைவர்கள் சிங்காரவேலு செட்டியார், சக்கரை செட்டியார் போன்றவர்களை நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பேரவைத்தலைவர்—தலைமை

ஜாதி, மதம் என்ற வேறுபாடுகள் எல்லாம் இருக்கிற தமிழகத்திலே 1918 ஆம் வருஷத்திலே தொழிற்சங்கம் அமைக்கிறபோது, மண்ணெண்ணெய் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் சங்கம் ஆரம்பித்து அதற்கு என்ன பெயர் வைப்பது என்று அவர்களிடத்திலே போய் கேட்டார்களாம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அப்பொழுது அந்த தொழிலிலே அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மண்ணெண்ணெய் தொழிலாளர்கள் சங்கம் என்று வைக்கலாம் என்று சொன்னதற்கு அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மண்ணெண்ணெய் தொழிலாளர்கள் சங்கம், மேலே போன தொழிலாளர் சங்கம் என்று போவதா, மண்ணெண்ணெய் தொழிலாளர் சங்கம் என்று வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

1918 ஆம் வருஷத்திலேயே, 1926 ஆம் வருஷத்திலேதான் தொழிற்சங்க சட்டம் வந்தது. ஆனால் அதற்கு முன்னாலேயே சாதி மதம் என்று இருந்த காலத்திலேயே தொழிலாளர்கள் எல்லாம் ஒரு இனம் என்று சொல்லி தொழிற்சங்கங்களை கட்டி வளர்த்த அந்தத் தலைவர்களுடைய பாரம்பரியம், சிங்கார

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1974 மார்ச் 28]

வேலு செட்டியார், சக்கரை செட்டியார், திரு. வி.க. போன்றவர்களுடைய பாரம்பரியம் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு நலன் புரிவதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கணபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக பார்க்கிற நேரத்திலே இந்த இரண்டு நுறைகளிலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமான கவனம்செலுத்தி முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். தனிப்பட்டு அல்லது குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய சில குற்றங்களை குறைகளைத்தவிர பொதுவாக நல்ல முன்னேற்றத்தைத் தமிழகம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கிறபோது தெளிவாகப் புரிந்துகொள்கிறோம்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டு வசதி வாரியம் தன்னுடைய பணிகளை சிறப்பாகச் செய்து வருகிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் தலைவன் என்ற முறையிலே நானும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்ற முறையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலே சென்று வீட்டு வசதி வாரியத்தின் நடவடிக்கைகளை ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டுக்காலம் பரிசீலனை செய்துவந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அண்டை மாநிலங்களுக்கும் வட நாட்டிற்கும் சென்றுகூட வீட்டுவசதியிலே எப்படிப்பட்ட முன்னேற்றத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம், அவர்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டு வந்திருக்கிறார்கள்,

கம்பேரடிவ் ஸ்டடி என்ற முறையிலே பார்க்கிறபோது தமிழ்நாட்டிலே வீட்டு வசதி வாரியம் செயலாற்றுகின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறபோது பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்திருக்கிறது.

நீண்ட நெடுங்காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த அந்த கணக்குவழக்குகள் எல்லாம் நாங்கள் அந்தக் குழுவின் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு மிகத் தீவிரமாக சீர்படுத்தப்பட்டு இப்பொழுது அந்தக் கணக்கு வழக்குகள் எல்லாம் சீராக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்..

1974 மார்ச் 28]

[திரு. என். கணபதி]

முதல் அறிக்கையிலே வீட்டுவசதி வாரியத்திலே சில குற்றங்களை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டிய நேரத்திலே அதற்குப் பிறகு அந்தத் தலைவரும் அதிகாரிகளும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக மிகக் குறுகிய நேரத்திலே அந்தக் கணக்குகளையெல்லாம் பார்த்து சீர்செய்து இப்பொழுது கணக்குவழக்குகள் நல்லமுறையிலே இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு புதிய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே வீட்டு வசதிக்காக 3 சென்ட் நிலம் பட்டா கொடுக்கிறார்கள் அல்லது குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு 4 ஆயிரம் ரூபாய் கடனாக வழங்கவேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால் குறைந்தது 5 சென்ட் நிலம் இருந்தால் தான் அந்தக் கடன் வழங்கப்படும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த முறையைத் தளர்த்தி கிராமங்களிலே ஒரு சென்ட், ஒன்றை சென்ட், இரண்டு சென்ட் என்று நிலம் இருந்தாலும்கூட பரவாயில்லை அந்த அளவிற்கு நல்ல கட்டடம் கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏற்றமுறையிலே அந்தக் கடனை அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவ வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தின் நடவடிக்கைகள் தஞ்சை மாவட்டத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஓரளவிற்கு அதிகரித்திருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இந்த நிலையில் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அதை ஒரு தனி கோட்டமாக ஆக்கி தனி அதிகாரிகளைப் போடவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் வீட்டு வசதி கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு ஏறக்குறைய 189 லட்சம் ரூபாய் கடன் வழங்கி ஏறக்குறைய 3 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி ஏற்படுத்தியதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிற் பிரச்சனை என்று வருகிற நேரத்திலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் தான் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி போன்றவர்கள் எல்லாம் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்திலே தொழிற் சங்கங்களிலே ஏற்படுகிற கோளாறுகளுக்குக் காரணம் அரசியலை மறந்து விட்டு பாரபட்சமற்ற தன்மையிலே நாம் சிந்தித்தால் பல்வேறு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழிற்சங்கங்களிலே நுழைந்துகொண்டு தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பெருக்க அதன்மூலம் செல்வாக்கை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நினைக்கிற நிலைமை இருப்பதால்தான் அத்தகைய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

[திரு. என். கணபதி]

[1974 மார்ச் 28]

அப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டுமானால் அரசியலிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களானாலும் சரி, இல்லாதவர்களானாலும் சரி தொழிலிலே இருப்பவர்கள்தான் அந்தத் தொழிற்சங்கங்களில் பொறுப்பையேற்று தொழிலாளர்களுக்குத் தலைமை தாங்குகின்ற ஒரு நிலைமைக்கு மாற்றித் தீர வேண்டும்.

அப்படி மாற்றுகின்ற நேரத்தில், எங்கள் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இதே சட்டமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும், நாங்கள் அதில் அரசியலைப் புகுத்த விரும்பவில்லை, ஆனால் மற்றவர்கள் துழைந்து பலவிதமான முயற்சிகளை எடுக்கும் நேரத்தில் நாங்கள் எப்படிப் பார்த்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்க முடியும் என்ற தொனியில் சொன்னார்கள்.

நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், தொழிலாளர்கள் நம்முடைய சகோதரர்கள், அவர்கள்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, பொருளாதாரத்தை உயர்த்தி நமக்கு கௌரவத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெளியாரின் தலையீட்டின் காரணமாக அர்த்தமில்லாத, பல தகுந்த காரண காரியங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியாத சில கோரிக்கைகளை வைத்துவிட்டு அதற்காக போராட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய 1973-ஆம் ஆண்டில் 20, 56, 995 மேன்டேஸ் இழந்திருக்கிறோம். அந்த உற்பத்தித் திறனை இழந்ததன் காரணமாக நமக்கு எவ்வளவு பொருளாதார நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படிச் சொல்லும் நேரத்தில் மாண்புமிகு திரு. தங்கமணி அவர்கள் இங்கே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். வெளியார் போகக் கூடாது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன், ஆனால் எக்ஸ்-ஒர்கர் போகலாம் என்ற விதிவிலக்கை அவர்கள் கேட்டார்கள். அதோடு சேர்த்து நான் சொல்வது என்னவென்றால், தொழிலாளர்களுக்காக வாதாடுகின்ற வக்கீல்கள் போயாக வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்காகப் பேசுகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போயாக தொழிலாளர்களுக்காகப் பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற அங்கத்தினர்கள் அங்கே போயாக வேண்டும் என்று பட்டியல் நீண்டு வெளியிலே உள்ள அரசியல் வாதிகள் அங்கே துழைந்து தொழிலாளர் அமைதியைக் கெடுக்கின்ற நிலைமை உருவாகும் என்று சொல்லி, யாரானாலும் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளி, நிர்வாகத் திறமை மிக்க ஒரு தொழிலாளி அந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குள்ள ஒரு தொழிலாளி தலைவராக இருந்து தொழிற்சங்கத்தை நடத்துவதுதான் சிறப்பாக அமையும் என்ற கருத்தை நான் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. என். கணபதி]

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. பல்வேறு தொழிலாளர்களைப்பற்றி இங்கே நாம் பேசுகிறோம். அதேநேரத்தில் துணை நபர்கள், துணை நபைகளைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஏதோ போதாத காலம் நாங்க னெல்லாம் துணை நபர்களாக வந்துவிட்டோம், எங்களுக்குத் திறமையிலையா, ஃபேஸ்கட் இல்லையா, வசனம் பேசும் திறமையிலையா அல்லது ஆடல் பாடல் போன்ற தகுதியிலையா என்று குறைப்படும் அளவில் துணை நபர்களும் துணை நபைகளும் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். நாளெல்லாம் அரிதாரம் பூசிக்கொண்டு வெய்யிலிலும் மழையிலும் கேட்பாரற்ற நிலையில் கிடந்து, கிடைக்கும் கூலிக்காக காண்டிராக்டருக்குக் கட்டுப்பட்டு, நாளெல்லாம் கஷ்டப்பட்டு 10 ரூபாயோ, 15 ரூபாயோ, 20 ரூபாயோ வாங்குகின்ற நிலையில் இன்றையதினம் துணை நபர்களும், துணை நபைகளும் கஷ்டத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேநேரத்தில் அடுத்த முனையைப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு நிமிஷம், இரண்டு நிமிஷங்கள் அல்லது 10, 15 நிமிஷங்கள் தொடர்ந்து நடித்துவிட்டு அதற்காக லட்சக்கணக்கில் பணத்தை வாங்கும் ஹீரோ நபர்களும், நபைகளும் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்றத்தாழ்வை நீக்குவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதில் நிச்சயமாக ஒரு உச்சவரம்பைக் கொண்டு வருவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஆனால் அதேநேரத்தில் குறைந்த ஊதியம் இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டும், இந்த இந்த முறையிலேதான் அவர்கள் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்ல அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி இந்த துணை நபர்களுக்கும், துணை நபைகளுக்கும் நல்லதொரு வசதியை, நல்லதொரு உதவியைச் செய்து அவர்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, 10 நிமிஷம், 15 நிமிஷம் நடித்துவிட்டு இலட்சக்கணக்கில் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அது யார் என்று சொன்னால், விளக்கமாகச் சொன்னால் நாங்களும் ரசிப்போம்.

திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சினிமா பார்ப்பார்கள் என்பதை அவர்களே மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஹீரோ நபர்கள், நபைகள் என்று சிலர் இருக்கிறார்கள். யார் என்று பெயரைச் சொல்லிக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் ஹீரோ நபர்களில் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்

[திரு. என். கணபதி]

[1974 மார்ச் 28]

அவர்கள் இருக்கிறார்கள், நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், நடிகைகளில் ஜெயலலிதா இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு ஹீரோ நடிகர்கள், நடிகைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இலட்சக்கணக்கில் பணம் வாங்குகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக நடப்பவர்கள் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று பிச்சையெடுக்கும் நிலைமையிருப்பதை மாற்றியாக வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் சார். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். நடப்பது ஒரு தொழில். அதிலே சில நடிகர்கள் திறமையாக நடப்பார்கள், எனவே அவர்கள் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள். சிலருக்குத் திறமையிருக்காது.

அதேபோல் வக்கீல்களிலும் சில வக்கீல்கள் அதிகமாகப் பணம் வாங்குகிறார்கள். சில வக்கீல்கள் 'சண்டே கோர்ட் லாயர்'களாக இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி மாற்றியமைக்க அவர்கள் வழி சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதிகமாகப் பீஸ் வாங்குவது அவர்களின் திறமையைப் பொறுத்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதிகமாக வாங்க முடியவில்லையென்றால் அதற்காக மற்றவர்களைப் பார்த்து சங்கோஜப்பட்டால் என்ன செய்வது?

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கோப்படுவது நியாயம்தான். ஆனால் வக்கீல்களுடைய திறமையை அளவுகோல் போட்டு...

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நடிகர்களைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது வக்கீல்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள். இந்த இரண்டு தொழில் களையும் ஏன் இணைத்துப் பேசுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. வக்கீல்கள் திறமையை நிதர்சனமாகக் கொடுத்து பணத்தைப் பெறுகிறோம். ஆனால் நடப்பில் பார்த்தால் காட்சியிலேதான் வருகிறது. எனவே, இதற்கும் அதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. ஆகையால் எங்களை இழிவாகப் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவரும் வக்கீல்.

திரு. நா. வீராசாமி : லத்தீப் அவர்கள் கோப்பப்படத் தேவையில்லை. துரை முருகன் அவர்கள் நடப்பதற்கு முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வக்கீல் நடிகர்களும் நடிக்ுகிறார்கள் கோர்ட்டிலே.

1974 மார்ச் 28]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : வழக்கறிஞர்களைப்பற்றி தப்பான கருத்து வந்திருக்கிறது. நானும் வழக்கறிஞர் என்ற முறையில், 'நோபில் புரஃபொஷன்' என்று உலகம் ஒப்புக்கொள்ளும் தொழில். ஆகவே, அதைப்பற்றிக் குறைத்துப் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீதி மன்றத்திலே வாதாடி நீதியை நிலைநாட்டவும், சட்டத்திற்கு உறுதுணையாகவும் இருக்கும் சமுதாயம் என்ற அடிப்படையில் நாம் அதைக் குறைத்துக் கூற வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. நானும் ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையி, 'நோபில் புரஃபொயாருக்கு திறமையியிருக்கிறதோ அவர் பெரிய வழக்கறிஞராக இருக்கிறார். உள்ளத்து உணர்வுகளைத் தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டினால் நபிகர்கள் திறமை பெற்ற பெரிய நபிகர்களாக இருக்கின்றார்கள். அதைப்போல திறமையான வழக்கறிஞர் பெரிய வழக்கறிஞராக ஆகிறார். ஆகவே இது திறமையின் அடிப்படையிலே அமைய முடியுமே தவிர, இதற்குச் சட்டம் போட்டு மட்டம் தட்ட முடியாது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். கணபதி : திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் நபிகராக முயன்று தோற்றவர்கள், இப்பொழுது வழக்கறிஞராக இருப்பவர்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், வழக்கறிஞர்களுக்குத் திறமை அவசியம் தேவை. வழக்கறிஞர்களுக்கு ஃபேஸ்கட் தேவையில்லை, பவுடர் தேவையில்லை, கேமரா தேவையில்லை, வெளிச்சம் தேவையில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியது அறிவு, உழைப்பு. இந்த இரண்டும் இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் முன்னணி வழக்கறிஞராக இருக்கலாம். வழக்கறிஞர்களிலும் திறமை மிக்கவர்கள், இல்லாதவர்கள் என்று சொல்வது தவிர, எல்லா வழக்கறிஞர்களும் ஒரே திறமையுடையவர்களாகக் கணிக்க முடியாது. ஆனால்,

Legal Practitioners' Fees Act

என்று வைத்து, ஒரு பீஸை வைத்து, இந்த அளவில்தான் கட்டணம் வாங்க வேண்டும், அதைவிடக் குறைத்து வாங்கக்கூடாது என்றுகூடச் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. எனவே, இந்த அளவில் துணை நபிகர்களுக்கும், துணை நபிகைகளுக்கும் குறைவாகக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லி, அதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். கணபதி]

[1974 மார்ச் 28]

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆண்டிலே 6 மாதங்களுக்குத்தான் விவசாய வேலை நடக்கிறது. மீதமுள்ள 6 மாதங்களுக்கு எந்தவிதமான வேலையும் இல்லை. அவர்கள் வேலை இல்லாமல் சுறுசுறுப்பு இழந்து குன்றிப்போயிருக்காமல் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு உழைத்து நல்ல வசதியைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை நம்முடைய அரசு செய்துதர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவிரியாற்றில் ஜூன் மாதத்தில்தான் தண்ணீர் வருகிறது. பிப்ரவரி மாதத்தில் தண்ணீர் நின்று விடுகிறது. இந்த இரண்டு மாதங்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட காலத்தில்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் உழைப்பு அங்கே நடைபெறுகிறது. மீதமுள்ள காலங்களில் ஊர் வரண்டு போயிருக்கும் காலத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலும் வரட்சியைக் கண்டு வெதும்புவது நல்லது அல்லது. அதற்கான முயற்சிகளை நம்முடைய அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை யொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கழிந்த ஆண்டு ஓரளவு நமது மாநிலத்தில் தொழில் அமைதி இருந்தது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அதை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் மறுப்பதற்கில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதிக அக்கறை கொண்டு பல தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற பெருமை அமைச்சர் அவர்களைச் சாரும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இருந்தாலும் கூட இந்த மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்கு இப்போது இருக்கிற தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் செயல்படுகிறது என்பதை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1947 முதல் இந்த மாநிலமானாலும் சரி, பாரத கண்டமானாலும் சரி பல்வேறு சட்டங்களைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றியிருக்கிறது. ஆனால் அவை எந்த அளவுக்கு அமல் செய்யப்பட்டு வருகிறது, எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது நிச்சயமாக அந்தச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டதன் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தனியார் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் அரை குறையாக இந்தச் சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டாலும் பொதுத் துறைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனியார் துறையில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள், பொதுத் துறையில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் என்ற இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் இந்தச் சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படுவதில் டபிள் ஸ்டாண்டர்டைக் கையாங்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக இது சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிச் செல்லுகிற நாம் விரும்பத்தக்கது அல்ல என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுத் துறைக்கு அரசே தலைமையாக இருந்து தொழிலாளர்களுக்காக சட்டத்தையும் நிறைவேற்றி அந்தச் சட்டத்தினால் வருகிற பயனைப் பெற வழி வகுத்துக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அது விரும்பத்தக்கதல்ல. அதே வேளையில் அரசைக் காட்டி இந்த நாட்டில் இருக்கும் பிற்போக்குச் சக்திகள் தனியார் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த அளவு தீமை செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்ய சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வகை தேடுவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது கூறினார்கள். தனியார் துறையானாலும் அரசுத் துறையானாலும் சட்டங்களை மீறுகிற நிர்வாகிகளைப் ப்ராசிக்யூட் பண்ணி இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக நான் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

தனியார் முதலாளிகளை ஒரு வேளை ப்ராசிக்யூட் செய்திருந்தாலும் பொதுத் துறையில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளை சட்டங்களை மீறிய காரணத்திற்காக இந்த அரசாங்கம் ப்ராசிக்யூட் பண்ணியிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையின்போது கூறுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். நான் அறிந்தமட்டில் நிச்சயமாக இந்த அரசு அந்த அளவுக்குத் துணியோடு உயர்ந்த எண்ணத்தோடு செயலாற்றவில்லை என்ற குறைபாட்டைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

குறைந்தபட்ச ஊதியம், பல்வேறு தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சட்டபூர்வமான நன்மைகள் பொதுத் துறையில் பணி செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக டெக்ஸ்டைல் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் தனியார் முதலாளிகள் அனைவரும் பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதி செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 மார்ச் 28]

களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால், அதே வேளையில் இன்று ஏற்கனவே கூட்டுறவுத் துறையில் செயலாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச ஊதியக் கோரிக்கையானது அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தில்கூட அந்தப் பிரச்சினையை வேறு ஒரு ஒப்பந்தத்தின்மூலம் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையும் அதிலே இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட கூட்டுறவுத் துறையில் செயலாற்றுகின்ற தொழிலாளர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இதுவரை முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப் படவில்லை.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அடிப்படைச் சம்பளமான 45 ரூபாயிலேயே திருப்திகரமாக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் அடிப்படைச் சம்பளம் 45 ரூபாய்; அதே நேரத்தில் தனியார் துறையில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களின் அடிப்படைச் சம்பளம் 110 ரூபாயாக இருக்கிறது. இவ்வளவு வித்தியாசம் தனியார் துறைக்கும் கூட்டுறவுத் துறைக்கும் இருக்கும் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இது வரவேற்கத்தக்கதல்ல.

அரசாங்கம் உடனடியாக கூட்டுறவுத் துறையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் தனியார் துறையில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் வாங்குகின்ற அடிப்படைச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களை பொறுத்தமட்டில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் இந்த மாமன்றத்திலே சொன்னார்கள். பிளாண்டேஷன் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றுகிற சிபாரிசுகள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்தவரை இதுவரை பிளாண்டேஷன் அட்வைசரி கமிட்டி நிறைவேற்றிய எந்தத் தீர்மானமும் அரசுத் துறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் அரசாங்கத் துறையில் செயல்படுகிற ரப்பர் பிளாண்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கு பிளாண்டேஷன் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டி நிறைவேற்றிய தீர்மானங்கள் இதுவரை ஒன்றுகூட நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிளாண்டேஷன் லேபர்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அட்வைசரி கமிட்டி எப்போது அமைக்கப்பட்டது? எந்தெந்த அடிப்படையில் அதற்கான அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். உண்மையில் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளாக உள்ள பலர் அதிலே இடம் பெறவில்லை என்ற குறைபாடும் இருக்கிறது.

பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் குறைந்த பட்ச ஊதிய நிர்ணயிக்க கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு அறிக்கையும் வந்திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் இந்த அறிக்கையானது பல மாதங்களாக அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இப்போது இருக்கும் மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக 1947-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன்—நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்கும் இன்றையதினத்திற்கும் இடையே எவ்வளவு வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? உண்மையில் தொழிலாளர்கள் வாங்குகின்ற சம்பளம் அன்று இருந்ததைவிட பல மடங்குகள் உயர்ந்திருக்கிறது. சட்ட ரீதியாக குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை; பொதுத் துறையிலும் செயலாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை.

கேரள மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தை விட அதிகமான சம்பளமும் மற்றச் சலுகைகளும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் நிர்ணயிக்க சட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் வீட்டு வசதி 92 சதவிகிதம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அளவுக்கு வீட்டு வசதி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிச்சயமாகச் செய்து தரப்படவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் தோட்டங்களில் இதுவரை செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்திலிருந்து தனியார் முதலாளிகள் பல லோன்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அந்தப் பணத்தை அவர்கள் வேறு வகைகளுக்குச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள்; தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை. வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் அதற்குப் பதிலாக வீட்டு வாடகையாவது கொடுக்க வழிவகை செய்யலாம். இன்றையதினம் இருக்கும்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 மார்ச் 28]

விலைவாசிக்கு ஏற்ற அடிப்படையில், பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வாடகை நிர்ணயித்து அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

(மாலை 5-30)

ஒரு வேளை அவ்வளவு பேர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வழியில்லை என்றால் வீட்டுக்குப் பதிலாக ஹவுஸ் ரென்ட் அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போக்குவரவு தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிப்பதற்காக ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிஷன் தன் அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறது என்று அறிகிறேன். அது இதுவரையில் அமல் செய்யப்படவில்லை. அந்தக் கமிஷன் அறிக்கைப்படி ட்ரைவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் ரூ. 210 என்றும் கண்டக்டர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் ரூ. 200 என்றும் நிர்ணயித்திருப்பதாக அறிகிறேன்.

ஆனால் இன்றையதினம் ட்ரைவர்கள் ரூ. 160 என்றும் கண்டக்டர்கள் ரூ. 150 என்றும் தான் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் பாட்டா போன்ற பிற சலுகைகள் எல்லாம் கூட குறைவாகத் தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தனியார் குறையில் இருக்கக் கூடிய டிரான்ஸ்போர்ட் வொர்க்கர்ஸ் அதிகப்படியான சம்பளம், சலுகைகள் பெறுகிறார்கள் என்பதை நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக டி.வி.எஸ்.-ஐ நம் அரசாங்கம் ஏற்றெடுப்பதற்கு முன்னால் அங்கு பணியாற்றி வந்த தொழிலாளர்கள் வாங்கிய சம்பளத்தைவிட நம் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன்களில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சம்பளம் குறைவாகத்தான் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் தொழில் சங்கங்கள் உண்மையிலேயே சரியான முறையில் செயல்படுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதிக்க வில்லை என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் தனது சங்கம் மட்டும்தான் செயல்படவேண்டும் தங்கள் கட்சியை சார்ந்த சங்கங்கள் தான் செயல்படவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இன்றையதினம் ஒரு முறை இருக்கிறது.

டி.எம்.கே. சங்கம் என்றால் அரசே சந்தா வசூல் செய்து கொடுக்கிறது. அரசாங்க அலுவலகத்திலேயே அந்த சங்கம் செயல்பட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு கூட அரசாங்கக் கட்டடத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சங்கங்கள் ஆபீஸ் அமைத்துக்கொள்வதற்கான வசதியையும் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதேவேளையில் மற்ற அரசியல் கட்சிகளை சார்ந்த சங்கங்கள் டிப்போ காம்பவுண்டிலேயே சந்தா வசூலிக்க அனுமதிப்பதில்லை என்றால் ஜனநாயகத்தில் இது விரும்பத்தக்கதல்ல.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தண்டையார் பேட்டையில் கழிந்த ஏழு மாதங்களுக்கு முன்பாக ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது அது போலீஸ் வழக்காகி அது சம்பந்தமாக 98 தொழிலாளர்கள் ஸஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு கழிந்த ஏழு மாதங்களாக அவர்கள் வேலையில்லாது தவிர்கிறார்கள். அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பேட்டி கண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பேட்டி கண்டிருக்கிறார்கள், போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒருவேளை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட இதுவரையில் அவர்களை திரும்ப வேலையில் எடுத்துக்கொள்வதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ப்ராவிடன்ட் பண்டுக்கு தொழிலாளர்கள் கொடுத்த காண்ட்ரிப்பூஷன் குறித்து இதுவரையில் கணக்கு இல்லை. 1970-ம் ஆண்டு வரையில் அவர்கள் செலுத்திய தொகை எவ்வளவு, அதன்மீது வந்துள்ள வட்டி எவ்வளவு, மொத்தம் எவ்வளவு என்று கணக்குபோட்டு ப்ராவிடன்ட் பண்ட் ஸ்லிப் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த முறை இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு ப்ராவிடன்ட் பண்ட் ஸ்லிப் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்றையதினம் கேள்வி ஒன்றுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கையில் ரகீது கொடுத்துத்தான் அந்த பத்து

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 மார்ச் 28]

ரூபாய் வசூலிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி ரசீது கொடுக்கப் படவில்லை என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வெட்டு காரணமாக லே ஆப் ஏற்பட்டபோது கொடுக்கப்படுகிற லே ஆப் காம்ப்ன்சேஷன் போதாது. அளவுச் சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஆகவே லே ஆப் காம்ப்ன்சேஷனை முழுச் சம்பளமும் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போனஸ் ஆக்ட் அரசாங்க நிறுவனங்களுக்குப் பொருந்தாது என்ற நிலைமை இன்றிருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கம் சிபார்சு செய்யவேண்டும்.

அதோடு, போனஸ் ஆக்ட்படி போனஸ் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை என்று சொன்னாலும் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா எக்ஸ்கிரேஷியா பேமென்ட் கொடுப்பது போல் அரசாங்க நிறுவனங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் போனஸ் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் நடத்துகிற ரப்பர் ப்ளான்டேஷனில் மிகுந்த லாபம் இருக்கிறது. சட்டம் குறுக்கிடும் காரணத்தால் அங்கு வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதேசமயத்தில் தனியார் தோட்டங்களில் வேலை பார்க்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அத்தனை பேர்களும் 15 சதவிகிதம் போனஸ் வாங்கும்போது கவர்ன்மென்ட் ப்ளான்டேஷனில் வேலை பார்க்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இன்றையதினம் போனஸ் இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது.

அதோடு மத்திய அரசாங்கம் காண்ட்ராக்ட் ஸிஸ்டத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்று ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இன்று பொதுத்துறையில் பல ப்ளான்டேஷன்ஸ் உள்ளன. காண்ட்ராக்ட் ஸிஸ்டம் என்பது விரும்பத்தக்கதொரு முறை அல்ல. இப்படிப்பட்ட ஒரு பிப்ளீஸ் அவசியமில்லை. எனவே இந்த காண்ட்ராக்ட் ஸிஸ்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லேபர் டிப்பார்ட்மென்டைப் பொறுத்தவரையில் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான லோன்களை வசூல் செய்வது என்ற நிலை இருந்தால் இந்த அதிகாரிகள் தொழிலாளர்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

களுக்காக நேர்மையாக நின்று செயல்பட இயலாது, தொழிலாளர்களின் நன்மைகளைப் பாதுகாக்க முடியாது. காரணம், முன்தினம் அந்த முதலாளிகளிடம் போய் அரசாங்கத்திற்காக லோன் வாங்கிய அதிகாரி நிச்சயமாக அந்த முதலாளிக்கு எதிராகவோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் அல்லது நீதி வழங்குவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை இல்லை. ஆகவே லேபர் இலாகாவில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகளை வைத்து அரசாங்க லோன்கள் வசூல் செய்வதை நிறுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என் மாவட்டத்தில் அதிக ப்ளான்டேஷன்ஸ் உள்ளன. அங்கு ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ப்ளான்டேஷன்ஸ் இல்லாத காரணத்தால் சட்டங்களை அமல் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் உள்ளன. திருநெல்வேலியில் இருக்கிற அதிகாரியே கன்னியாகுமரியையும் சேர்த்து அந்த வேலையைப் பார்க்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதால் அவர்கள் அங்கு என்றோ ஒரு நாள் வருகிறார், அப்படி வரும்போது முதலாளிகளுக்கு தகவல் கொடுத்துவிட்டு வருவதால் நிச்சயமாக தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பேணிக்காப்பதற்கு வசதி இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத் திற்கு என்று ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ப்ளான்டேஷன்ஸ் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஸவுத் மதராஸ் எலக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன் பற்றி ஒரு வார்த்தை. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக இது ஒரு ஆர்பிட்டரேட்டர் முன் பென்டிங்கில் இருக்கிறது. அரசு ஒரு தரப்பிலும் தொழிலாளர்கள் ஒரு தரப்பிலும் நின்று இந்தப் பிரச்சனையில் நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு துரித நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குப் பதிலாக தட்டுக்காத்தித்துக்கொண்டு போவதால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையை துரிதமாகத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்ஆர்களைஸ் லேபரைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளின் குறைந்த பட்சம் கூலிக்காக இன்றையதினம் ஒரு அறிக்கை அரசுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது மிக வேதனைப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது.

மாடுகளைக் கொண்டு உழுது தொழில் செய்கிற ஒரு தொழிலாளிக்கு ரூ. 5 தினக்கூலி என்று காணப்படுகிறது. மாடு இல்லாமல் ஒரு தொழிலாளி தனியாக வேலை செய்தால்கூட இன்றையதினம் ரூ. 5 கூலி கிடைக்கும்போது

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 மார்ச் 28]

இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருப்பதற்காக நான் அந்தக் கமிட்டியை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் மறுபரிசீலனை செய்து, இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய விலைவாசியேற்றத்தையும் கணக்கில் கொண்டு, நாட்டில் சாதாரணத் தொழிலாளர்கள் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறார்களோ அதைவிட அதிகப்படியாக கூலி வழங்குவதற்குரிய விதத்தில் இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனெனில் நான் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருப்பதால் இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தைப்பற்றி சற்று அறிந்து வைத்து இருக்கிறேன். ஒரு வேளை இந்த ஆண்டுக்கு முன்னால் பல சீர்கேடுகள் இருந்தாலும்கூட இப்போது அது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று நான் அறிகிறேன். அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் அந்த வீட்டு வசதி வாரியம் மேலும் சிறப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், இன்னும் அதிகமாக வீட்டு வசதி செய்து தர வேண்டும்.

ஹவுசிங் சொசைடி பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹவுசிங் போர்டு வழியாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் அதிக வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். ஹவுசிங் சொசைடீஸ் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் போதுமான நிதி அரசு வழங்க வில்லை என்று குறைபாடு இருக்கிறது. ஆகவே, ஹவுசிங் சொசைடிக்கு அதிக நிதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, ஹவுசிங் சொசைடி சூப்பர்வைஸ் செய்வதற்கு உள்ள டெபுடிரிஜிஸ்ட்ரார்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு வசதியில்லை. அவர்களுக்கு ஜீப், டெலிபோன் வசதி இல்லையென்று சொன்னால் அவர்கள் தங்கள் வேலையைச் சரிவர செய்ய முடியாது. ஆகவே அரசு துரிதமாக வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக, ஹவுசிங் சொசைடி மூலமாக நமது மாநிலத்தில் உள்ள வீடு இல்லாத ஏழைகளுக்கு குறைந்த வாடகையில், வீடு கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இந்த எம்பிளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு பற்றி ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எதற்காக இந்த அமைப்பு இருக்கிறது. லைவ் ரிஜிஸ்டரில் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர் பதிவு செய்து கொள்கிறார்கள். அவர்களை 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை ரிதியூவல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பணத்தை செலவு செய்து கொண்டு நகரத்திற்கு வந்து இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வதை ஒரு ஆண்டிற்கு ஒரு முறை செய்ய வேண்டுமென்று வைத்தால் நல்லது என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்டு வீடுகள் கட்டித் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கிராமத்தில் வீட்டு வசதித் திட்டம் என்ற திட்டமும், மாவட்டங்களில் அமலாக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு 3 சென்ட் நிலம் இருந்தால் போதுமானது என்ற அடிப்படையில், ரூ. 4,000 வரையில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு கடனும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இது நல்ல சிறந்த திட்டமாகும்.

இந்தத் திட்டத்தை வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் பொறியாளர்கள் போதுமான அளவுக்கு இல்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் கஷ்டத்தை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சூப்பர்வைசர்தான் போட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த சூப்பர்வைசர் அந்த வீட்டு வேலை நடந்து இருக்கிறதா என்பதைப் போய்ப் பார்த்து சர்ட்டிபிகேட் செய்தபிறகுதான் கூட்டு மன்ற ஆணையர் அவர்கள் பில் சாங்ஷன் செய்து, பணம் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது. இதற்கு வெகு மாதங்கள் ஆகின்றன. இந்தக் காரியங்களைச் சூப்பர்வைஸ் செய்ய அதிகமாக சூப்பர்வைசர்கள் நியமிக்க அரசுக்கு உத்தேசம் இருந்தால் ஒரு தாலுக்காவிற்கு ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் ஆணையர்தான் அதற்குப் பொறுப்பாளராக இருப்பதால் அந்த பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் பொறியாளர்களே அதற்கு மதிப்பீடுகள் தயார் செய்து, செய்த வேலைக்கு மெஷர்மென்ட் எடுத்து சர்ட்டிபி

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1974 மார்ச் 28]

கேட் செய்தால் பணம் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டை செய்வதன் மூலமாக இந்த வேலை மிகவும் துரிதமாக நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்படி வீடு கட்டுகிறவர்களுக்கு சிமென்ட் கிடைப்பது இல்லை. மிகக் குறைவான கோட்டாதான் பி.டி.ஓக்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. அதனால் அவர் எல்லோருக்கும் சிமென்ட் கொடுக்க முடியவில்லை. இதனால் வேலை செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சிமென்ட் காலாகாலத்தில் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு திட்டம், மத்திய அரசாங்கத் திட்டம், கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, அல்லது விவசாயத் தொழிலைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு சொந்தத்தில் நிலம் இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு 2 சென்ட் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து தரப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இது அமவில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் மாநிலம் முழுவதும் கொண்டு வருவதற்கு உத்தேசித்து, அதற்காக நடவடிக்கை எடுப்பதாக இதிலே அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் முன்னாலேயே குடியிருப்பவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் இல்லாமல் பராரியாக இருப்பவர்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து வேலைகள் சரியான முறையில் அளிக்கப்படவில்லை. அங்கே இந்த அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள். ஏன் என்றால் அவர்களுக்கு மனை தேவையானவர்களுக்கு நிலம் எடுக்கிறபோது அவர்கள் விரும்பாத இடங்களை எடுக்கிறார்கள். அல்லது மிகவும் தாழ்வுற்ற நிலையில் இருக்கிற நிலங்களை எடுக்கிறார்கள், அல்லது அவர்கள் யார் வேண்டாதவர்களோ அவர்களின் நிலத்தை எடுக்கிறார்கள், மேடான இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அங்கே எடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்லி ஆலோசனை சொல்கிறார்கள், அவர்கள் எடுக்கும் நிலங்கள் புஞ்சை நிலமாக இருக்கவேண்டும். அப்படி எடுப்பதற்கு பதிலாக நஞ்சை நிலத்தையும் எடுக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அதைத் தூத்துவதற்கு பணம் செலவு செய்யும் திட்டமும் இதிலே அடங்கியிருக்கிறது. காண்டிராக்டருக்கு அந்தத் திட்டத்தைக் கொடுத்து அதன் மூலமாக அதைத் தூத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிற வகையில் ஊழல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தயவுசெய்து நல்ல நிலங்களை, மேடாக இருக்கும் நிலங்களை, ஜனங்கள் விரும்பக்கூடிய இடத்தில் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுப்பதன் மூலமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

இரண்டு சென்ட் நிலம் போதுமானதாக இல்லை. நகரத்தில் கூட இரண்டு சென்ட் வைத்து வீடு கட்ட முடியாது. கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் ஆம், மாடுகள் வைத்து இருப்பார்கள், இன்னும் அவர்களுக்கு இருக்கும் உழவு கருவிகளை வைத்து இருப்பார்கள். வைக்கோல் கொண்டுவந்து போட்டுக் கொள்வார்கள். இதுவெல்லாம் இந்த 2 சென்ட் நிலத்தில் வைத்துக்கொண்டு, வீடு கட்ட முடியாது. இதனால் பலபேர் நிலம் தேவையில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்த முறையில் அரசாங்கம் தமிழ் நாடு முழுவதும், தமிழ் நாடு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் உதவியையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மீதித் தொகையை மாநில அரசாங்கம் போட்டு அவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ஒரு 5 சென்ட் நிலமாவது வாங்கிக் கொடுத்து, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் மக்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நில ஆர்ஜித நடவடிக்கைகள் மிகத் தாமதமாக நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த தாமதத்தைப் போக்குகிற முறையில் அங்கே அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களை எப்படி கண்டிப்போல் செய்து முறையாக, வேகமாக செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறையில் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியம் நகரத்தில் வீடு ஒதுக்குகிறபோது தாழ்த்தப்பட்ட வர்களுக்கு தேவையான வீடுகள் ஒதுக்கிக்கொடுப்பது இல்லை என்ற புகார் நிறைய இருக்கிறது. வீடாக ஒதுக்கினாலும், மனையாக ஒதுக்கினாலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கொடுப்பது இல்லை என்ற புகார் இல்லாமல் செய்யும் நடவடிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது வரையில் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒதுக்கிய வீட்டில் எவ்வளவு பேர் தாழ்த்தப்பட்ட வர்கள் என்பதை அரசாங்கம் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலனைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசாங்கம் பல சலுகைகளை அவர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையை உடனுக்குடன் போக்குகிற நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வைத்து அதற்கு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்தால் போலீஸ் வந்து முதலாளிக்கு ஆதரவாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஒரு நடவடிக்கை இன்றையதினம் தேவைப்படுகிறது, அதை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1974 மார்ச் 28]

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்றையதினம் ஒரு கமிஷன் நியமித்து அந்தக் கமிஷன் ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. தமிழகம் முழுவதும் எடுத்துக் கொள்வோமானால் மிகக் குறைந்த ஊதியத்தை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் அந்தக் கமிஷன் சிபார்சு செய்திருக்கக் கூடிய அளவுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், குறைந்தபட்ச ஊதியம் கிடைப்பதற்கான உத்தரவாதம் என்ன? அதற்குரிய உத்தரவாதத்தை அரசாங்கம் தரவில்லை. வெறுமனே அறிக்கை விட்டுவிட்டார்கள். எந்த அதிகாரியிடம் முறையிடுவது, யாரிடம் முறையிட்ட பிறகு அவர்கள் சமரசம் செய்து வாங்கிக் கொடுப்பார்கள் என்பதற்கு எந்தவிதமான உத்தரவும் கிடையாது.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால்கூட அதே நிலை இருக்கிறது. தாசில்தாரிடம் சொன்னால் தனக்குச் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். போலீஸிடம் சொன்னால் சட்டத்துக்கும் தனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் கலகம் செய்துகொண்டு வந்தால் தாங்கள் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பல பகுதிகளில் அமுலாக்கப்படவில்லை. வேதாரண்யம், தலைஞாயர், சீர்காழி, நன்னிலம், நாகப்பட்டினம் ஆகிய பகுதிகளில் சரியான முறையில் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அதற்குரிய சமரச அதிகாரிகளைப் போடவில்லை. அதைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு நீதி மன்றங்களோ அல்லது சட்டமோ இல்லை. எனவே அதை யாரும் தீர்த்து வைப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. சட்டம் மாத்திரம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, தஞ்சை ஜில்லாவில் சட்டத்திற்கு அப்பார்ப்பட்டு சென்ற ஆண்டு ஆண்களுக்கு ரூ. 4, தான்யமாகக் கொடுத்தால் 2 மரக்கால் ரூ. 1.80, பெண்களுக்கு ரூ. 2, தான்யமாகக் கொடுத்தால் 3 படியும் 75 காசும் என்று ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தப் பிரகாரம் தஞ்சை ஜில்லா முழுவதும் சட்டம் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். அப்படி சட்டம் கொண்டுவந்து, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு, அதை அமுலாக்குகின்ற முறையில் அதிகாரிகளை நியமித்து, அதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு முழுவதிலும் லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளிகள் குறைந்த வருவாயிலே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் கிடைக்க ஒரு ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ததன் மூலமாக ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பயன் அடைவார்கள். அவர்கள் வாயில்லா பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம்தான்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

உறுதுணையாக இருக்க முடியும். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு சாதகமாக அதிகாரிகளை மாவட்ட ரீதியிலோ அல்லது தாலுகா ரீதியிலோ நியமனம் செய்து, அந்தக் கூலி கிடைப்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் மிக சிறப்பான முறையிலே எடுத்துக் கூறியதற்காக என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மானியத் திலே பேசிய யாரும் எந்தவிதமான சூட்டையும் வெளிப்படுத்தாத தன்மையிலே பேசியது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமீபத்திலே இந்தத் தொழிற் சங்கத்தில் நெடுங்காலமாக ஈடுபட்டு வந்திருக்கிற பெரியவர் திரு. ஏ. எஸ். கே. அய்யங்கார் அவர்கள் தொழிற் சங்கத்தைப்பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதி, அந்தப் புத்தகத்தை என்னை வெளியிடும்படி அன்புக் கட்டளையிட்டார்கள். அந்தப் புத்தகத்தை நான் படிக்கின்ற வாய்ப்பினையும் பெற்றேன். அவர்கள் அதிலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி யிருப்பதை நான் பார்த்தேன். நடைமுறையில் அரசு என்பதற்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்கம், முதலாளி வர்க்கத்தின் பல உரிமைகளைப் பேணிக் காக்கவும், தொழிலாளர் வர்க்கத்தினை அடக்கி ஆளவும் பயன்பட்டுவருகிறது என்ற ஒரு கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசினுடைய நடவடிக்கையை தொடர்ந்து பார்த்துவருகிற இந்த மாமன்ற உறுப்பினர் மக்களாகிய நீங்கள் எல்லாம் இந்த அரசு அந்தக் கருத்துக்கு நேர்மாறான தன்மையிலே நடைபோட்டு வருகிறது என்பதை அறிவிர்கள், ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இங்கே தமிழகத்தில் சென்ற மாதத்திற்கு முன்னதாக ஒரு பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடைபெற்றது. பின்னி ஆலையிலும் வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடைபெற்ற காரணத்தினால் ஏறக்குறைய 1,25,000 தொழிலாளர்கள் அதிலே ஈடுபட்டார்கள்.

இங்கே தொழிற் சங்க போராட்டம், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், பம்பாயிலும் ஒரு தொழிற் சங்கப் போராட்டம் நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்தது. பம்பாய்

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

தொழிற் சங்க போராட்டம் நடத்திய தலைவர் சாதாரணமான தலைவர் அல்ல. மிகப் பெரிய தலைவர், வயதானவரும் கூட. 1922-ம் ஆண்டிலேயே தொழிற் சங்கங்களை உருவாக்கிய திரு. டாங்கே அவர்கள் போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகையிலே எழுதப்பட்ட கருத்தினை இந்த மாமன்றத்தில் உங்கள் அனுமதி யோடு படிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

‘41 day old textile strike is over in Bombay. The cost is 35 crores and the conservative estimate is one crore per day. The workers have lost over 8 crores in wages. The additional benefit they have gained is an increase of Rs. 4 per month in basic wage. Considering the average pay of a Mill worker of Rs. 4.50, this means that it will take him over 10 years to make up his loss.’

ஒரு தொழிலாளி 41 நாட்களுக்கு ஒரு போராட்டத்தை நடத்தி, அவருக்கு வாங்கிக் கொடுத்த தொகைக்கு, தொழிலாளர்கள் இழப்பீட்டை சரிக்கட்டிக் கொள்வதற்கு இன்னும் 10 ஆண்டு காலம் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற செய்தியை, புள்ளிவிவரத்தை நான் உங்கள் மூலம் சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் ஒரு போராட்டம் நடைபெற்றது. அந்தப் போராட்டத்தில் அரசு தலையிட்டு, இரு தரப்பு பேச்சுவார்த்தைகளை முன்னால் இருந்து நடத்திக் காட்டியது. அதன் விளைவாக தொழிலாளர்கள் அவர்கள் வேலை நிறுத்த நாட்களை விடுமுறை நாட்களாக கழித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு ஒப்பந்தம் உருவாக்கப்பட்டது.

அதோடு ஈ.எஸ்.ஐ. போன்ற பல உபகாங்களின் மூலமாக—தவறாக பயன் படுத்தப்பட்டுக்கூட இருக்கலாம்—அதன் மூலமாகவும் எந்தத் தொழிலாளியும் பாதிக்கப்படாத தன்மையை உருவாக்கி ஒரு சுமுகமான தன்மையை உருவாக்கிக் காட்டி இருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, ஏ.எஸ்.கே. அய்யங்கார் அவர்கள் வகுத்திருக்கிற அந்த இலக்கணத்திற்கு நேர் மாறாக இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நல அரசாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு வேலை நிறுத்தம் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை என்பதை திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக உஸ்மேனியா பஸ்கைக் கழகத்தில் நடைபெற்ற

1974 மார்ச் 28]

[திரு. க. இராசாராம்]

ஒரு பெரிய விவாதத்திலிருந்து பல மேற்கொள்களை எடுத்துக்காட்டி, பெரிய நீதிபதிகள் பல கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு எனக்கு மாறுபாடான கருத்து கிடையாது.

ஆகவே, தி.மு.க. தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, எச்.எம்.எஸ். தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, ஏ.ஐ.டி.யு.சி. தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, லி.ஐ.டி.யு.ஸி. தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்தத் தொழிற் சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இந்த உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்க தயாராக இல்லை. இந்த அரசும் உரிமைகளில் தலையிடத் தயாராக இல்லை.

முக்கியமான தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையெல்லாம் வேண்டிக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் சில பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். வெளியே நிரம்பப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் வேண்டி கேட்டுக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் போராடுவது அவர்களுடைய உரிமை. வேலை நிறுத்தம் செய்வது அவர்களுடைய உரிமை. அதை யாரும் மறுப்பதற்கு தயாராக இல்லை. அதை மறுத்து நிறுத்திவிடவும் முடியாது. ஆனால் அப்படி வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே மிக முக்கியமான கொள்கையாகக் கருதப்படுகிற தேசிய உடைமையாக்குகின்ற அந்தத் தத்துவத்திற்கு சற்று சிந்தனை செலுத்த வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு தமிழக அரசு பல்கலை தேசியமயமாக்கியிருக்கிறது. மற்றும் பல்வேறு தொழிலகங்களை, டெக்ஸ்டைல் மில்களை, பஞ்சாலைகளை தேசிய மயமாக்கி இருக்கிறது. 'சக்தி பைப்ஸ்' போன்ற நிறுவனங்களை தேசியமய மாக்கியிருக்கிறது. மத்திய பேராசு ரயில்வேயை தேசியமயமாக்கியிருக்கிறது.

இன்னும் பல இரும்பு தொழிற்சாலைகள் பூசாவும் மத்தியப் பேராசின் கையில் இருக்கிறது. நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கம் மத்தியப் பேராசின் கையில் இருக்கிறது. திருவரம்பூரில் உள்ள பெரிய பாக்கடரி இந்தியப் பேராசின் கையில் இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பதை நீங்கள் எல்லாம் நன்றாக அறிவீர்கள். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியத்திற்கு அந்தக் கருத்து தெரியும். அதே கருத்தினை நான் இங்கே சொல்கிறேன்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

‘நீங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யுங்கள். பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவோம். பேச்சு வார்த்தைகளில் எந்த முடிவு வருகிறதோ அந்த முடிவை அரசு சார்பிலே உள்ள தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகளை ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்கிறேன்’ என்று சொன்னேன். நான் சொன்ன அந்தக் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அரசு ஒரு பக்கம் தொழிலாளர்கள் கூடவே இருக்கிறது. உள்ளபடியே சொல்கிறேன், இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் நல அரசு. இந்த அரசு மட்டுமல்ல, எதிர் காலத்தில் எந்த அரசு வந்தாலும், தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக எந்த ஒரு அரசும் எந்தக் காலத்திலும் அரசை நடத்தி விடமுடியாது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாக தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 6.00)

ஆகவே, இந்த முறையிலே இருக்கிற நேரத்தில் தேசியமயத்தின் முக்கியத்துவத்தை தொழிலாளர்கள் பார்க்க வேண்டும். அந்த முக்கியத்துவத்தை உணராமல் தேசியமயமாக்கப்பட்ட ஆலைகள், தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ்கள், தேசியமயமாக்கப்பட்ட மற்ற பல நிறுவனங்கள் அங்கெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்றால் அது நாட்டுக்கு நல்லதா என்பதை அருள் கூர்ந்து தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அந்த முக்கியத்துவத்தில் நாம் காட்டுகிற உத்வேகம், உற்சாகம் குறைந்துவிடும் என்பதை, தனிப்பட்டவர்கள் தேசியமயத்தில் அவர்கள் என்ன கண்டார்கள் என்று கேலி பேசுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை சிந்திக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேசியமயக் கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஏற்படுகின்ற நிலையை உருவாக்கித் தருவார்களானால் எதிர்காலத்திலே எல்லாத் தொழில்களையும் தேசியமயமாக்கும் சூழ்நிலை உருவாகிவிடும்.

மத்திய தொழில் அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட தேசியமயம் என்று சொல்லலாமே தவிர நடைமுறைக்கு உகந்ததா என்ற ஐயப் பாட்டை நாடாளுமன்றத்திலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஐயப்பாடு அளிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்றால், தொழிலாளர்கள் வர்க்கப் போராட்டம், வர்க்கப் போராட்டம் என்று சொல்லும் நிலை மாற வேண்டும்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. க. இராசாராம்]

திரு. வி. க. அவர்களும், சர்க்கரை செட்டியார் அவர்களும், பெரியார் இராமசாமி அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பல்வேறு கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

மே தினத்தைப்பற்றியும், புரட்சியைப் பற்றியும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியும் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்றால் என்ன பலன் இருக்கிறது என்பதை அருள் கூர்ந்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு தொழிலாளர் நல அரசு என்பதற்கு மேலும் ஒரு உதாரணத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து 26 ஆண்டு காலம் ஆயிற்று. இந்த 26 ஆண்டு காலத்தில் பல்வேறு தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்கு—ராஜ்ய சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ரயில்வே தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அனந்தன் இருக்கிறார்கள். இப்படி பல்வேறு தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் போயிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த 26 ஆண்டு காலத்தில் போஸ்டல் தொழிற் சங்கத் தொடர்புடையவர்கள் யாராவது போயிருக்கிறார்களா என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எந்தக் கட்சியின் சார்பிலாவது அனுப்பியிருக்கிறார்களா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பல்வேறு கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஆளும் கட்சி இருக்கிறது. ஆனால் யாராவது போஸ்டல் தொழிலாளர்களைப்பற்றி எண்ணிப் பார்த்துண்டா. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தவிர வேறு எந்தக் கட்சியும் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை என்பதை நான் அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பல போராட்டங்களிலே ஈடுபட்டு, பல நேரங்களிலே வேலைவாய்ப்பை இழந்து, வழக்கு மன்றங்கள் ஏறி, பல கஷ்டங்களை அனுபவித்த லட்சுமணன் அவர்கள் இன்றைக்கு ராஜ்ய சபைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த அரசு எந்த தொழிலாளர்களையும் மதிக்காமல் நடக்கவில்லை என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தவகையிலே பல்வேறு காரியங்களை இந்த அரசு தொடர்ச்சியாக செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எல்லாம் அறிவிர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

வேலை நிறுத்தத்தைப்பற்றி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பல கருத்துக்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு சப்ஸிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் தரவேண்டுமென்று அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் என்னுடைய பதிலாக இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்டு தெரிவித்திருக்கிற பரிந்துரைகளை செயல்படுத்த வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அவைகளை அமுல்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசு அதை ஆராய்ந்து அமுல்படுத்தும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்லடம் லட்சுமி மில்லில் வேலை செய்து வந்த 23 பேர்களை நீக்கிவிட நிர்வாகத்தினர் துடிதுடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த காரியத்திலே ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்டஸ்ட்ரியல் சேப்டி பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு அரசு அதில் எவ்வளவு அக்கரை செலுத்த முடியுமோ அவ்வளவு அக்கரை செலுத்தி வருகிறது. பல்வேறு கருத்தரங்குகளை இங்கே நடத்தியிருக்கிறார்கள் சமீபத்தில் மாணவர்கள் கூட அதைப்பற்றி ஒரு கண்காட்சி நடத்தினார்கள். அதற்கு நான் போயிருந்தேன். அந்தக் கண்காட்சியைப் பார்வையிட்டு, மாணவர்களை ஊக்குவித்து, பாராட்டிவிட்டு வந்திருக்கிறேன்.

அந்த வகையில் முழு இன்டஸ்ட்ரியல் சேப்டி—தொழில் பாதுகாப்பு இல்லாததன் காரணமாகவே பல தொழிலாளர்கள் கால்களை இழந்தார்கள், கால்களை இழந்தார்கள்; உயிர்களை இழந்தார்கள். தொழில் பாதுகாப்பு முறையை அமுல்படுத்தாத நிர்வாகத்தினரை கண்டித்து எடுத்துக்கூறி, இருந்தால் இந்த இழப்புகள் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் தொழில் பாதுகாப்பு முறையை எல்லா நிர்வாகத்தினரும் கண்டிப்பாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. அதனால் இப்போது விபத்துக்கள் குறைந்திருக்கின்றன.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இன்டஸ்ட்ரியல் சேப்டி இல்லை. முதலாளிகள் அவர்களுடைய நலனைத்தான் பார்க்கிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களைப்பற்றி அக்கரை கொள்வதில்லை. அவர்கள் நேஷனல் சேப்டி கவுன்சில் சிபாரிசுகளை

1974 மார்ச் 28]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அமுல்படுத்துவதில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு இன்டஸ்ட்ரியல் சேப்டி பற்றிய போதனை தேவைப்படுகிறது. அதிகாரிகளுக்கும் தேவைப்படுகிறது. நிர்வாகத்தினர் இந்த விதிமுறைகளை சரியாக கடைப்பிடிக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: அதற்காக தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளை எல்லாம் அழைத்து ஒரு மாநாடு நடத்தினார்கள். உதகமண்டலத்தில் அந்த மாநாடு 2 நாள் நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டிலே இந்த விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டி, அதிலும் இந்த கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதோடு இரு தரப்பு என்ற அளவில் அதிகாரிகளும், தொழில் நிர்வாகமும் கலந்து பேசி, எந்தெந்த முறையிலே தொழில் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சிந்தித்து, நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றும், அதைப்பற்றிய புள்ளிவிபரங்களைக் கேட்டு, சரியாக அமுல்படுத்துகிறார்களா என்பதைக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பலனை நாம் விரைவில் எதிர்பார்க்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மா. வே. நாராயணசாமி அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அதை எல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாநகராட்சி மன்றத்தில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்றும், தற்காலிக பணியில் சிலர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளிலே தக்க பரிகாரங்களைக் காண அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

லேபர் ஆபீசர்களுக்கு வாகன வசதி வேண்டும்; நல்ல கட்டட வசதி வேண்டும் என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். சென்னையில் மத்தியப் பகுதியில் லேபர் ஆபீஸ் கட்டடம் கட்டுவதற்கு இடவசதி இல்லை. இடம் கிடைக்குமானால் விரைவிலே அதற்கு ஒரு கட்டடத்தை கட்டுவதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்வோம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இ.எஸ்.ஐ. டிஸ்பென்சரி பற்றியும் சொன்னார்கள். வில்லிவாக்கத்தில் ரயில்வே லைனுக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் இ.எஸ்.ஐ. ஸ்கீமில் வரவில்லை; தெற்கு பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

இந்த நேரத்தில் இ.எஸ்.ஐ. யில் இருக்கிற ஒரு பிரச்சனையைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். இந்த அரசு 80 லட்சம் ரூபாயை அதிகமாக இந்தத் திட்டத்தில் செலவிடுகிறது. இதைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்கள் பாரையும் நான் குறைகூறுவதாக கருத வேண்டியதில்லை.

உரிமையோடு சொல்கிறேன். இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதாக இருந்தால் தமிழ்நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் விஸ்தரிக்க இந்த அரசு தனிக் கவனத்தை செலுத்தும் என்று உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வில்லிவாக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கின்ற குறைபாடுகளை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்கள் கவனிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருவொற்றியூருக்கு வீட்டுவசதி வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கு மட்டுமல்ல; தமிழ்நாடு பூராவும் வீட்டுவசதி திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கருத்தில் காரியங்களை நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரங்கநாயகம் அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலம் கட்டப்பட்ட வீடுகள் இன்னும் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதைப்பொறுத்தவரையில் அந்த வீடுகளுக்கு இன்னும் தண்ணீரும் மின்சாரமும் தரப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். அவை தரப்பட்ட உடனே விரைவிலேயே அங்கே இருக்கிற குடிசைகளில் இருக்கிற மக்களுக்குத் தரப்படும் என்பதைக் கடமையுணர்வோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலே வேறு எந்தவிதமான பிரச்சனைகளுக்கும் இடமில்லை.

அதோடு, போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டையும் சொன்னார்கள். கோவை மில் சங்கம் பதிய பணம் கேட்கப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த இலாகாவின் மூலமாக அவைகளை பரிசீலிக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறேன். தக்க முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரைசாமி அவர்கள், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப்பற்றியும், விபத்துகள் குறைந்திருப்பது பற்றியும், மற்ற காரியங்களையும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள்.

1974 மார்ச் 28] [திரு. க. இராசாராம்]

திருப்பூருக்கு இ.எஸ்.ஐ. வேண்டும் என்றார்கள். இ.எஸ்.ஐ. பொறுத்த வரையில் நான் முன்பு கூறியதையேதான் இதற்கும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் தாம் ஓராண்டுக்கு முன்னால் எழுதிய கடிதத்திற்கு இதுவரை பதில் கொடுக்கப்படவில்லை, இந்த இலாக்கா என்ன செய்கிறதோ தெரியவில்லை என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் எழுதிய கடிதம் என்னிடம் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தேன். அதில் பொதுப்படையான ஒரு குற்றச்சாட்டைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு பதில் அளிக்கப்படாததற்குக் காரணம் அந்தக் கடிதம் பொதுப்படையாக இருந்தது தான் என்று சொன்னார்கள். அவர் கடிதம் புறக்கணிக்கப்படவில்லை, இலாகா ரால் பரிசீலிக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இன்ன இடத்தில் இன்ன தோட்டத்தில் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்களானால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதோடு, அவருக்கும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்திருக்கக்கூடும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: என்னுடைய குறிப்பில் நான் இரண்டு கடிதங்களைக் கொடுத்தேன். ஒன்று பொதுப்படையானதுதான். மற்றது குறிப்பாக மேச்சேரி எஸ்டேட்டில் அலிண்டேல் காலனியில் இருப்பதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: காலையிலேயே 2 கடிதங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் அதையும் இதற்குள் வரவழைத்திருப்பேன்.

அவர்கள், பீடித் தொழிலாளர்களைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு இருக்கிற ஒரு சங்கடம்—அதையும் சொல்கிறேன். ஆந்திராவில் சமீப காலம் வரையில் ஆயிரம் பீடிகள் சுற்றுவதற்கு ரூ. 2.50 தான் தந்து வந்தார்கள். நான் டெல்லியில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் கூட வலியுறுத்திச் சொல்லிவந்தேன். ஆந்திராவில் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு இதுபோலச் சம்பளம் கொடுத்தால் நாங்கள் எப்படி பீடித் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று கேட்டேன். அப்போது பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். தற்போதும் வருந்தத்தக்க அளவுக்கு—

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

அவர்கள் அந்த மாநிலத்தில் ஆயிரம் பீடிகள் சுற்றுவதற்கு ரூ. 3.25 தான் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இப்போது நம் ஊரில் ஆயிரம் பீடிகளுக்கு ரூ. 3.50 இருக்கிறது. மேலும் தொடர்ந்து பேசி இதுபற்றி தக்க ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க நான் தயார் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அமைச்சர் அவர்கள் ஆந்திராவில் ஆயிரம் பீடிகளுக்கு ரூ. 3.25 தான் நிர்ணயித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், பீடியின் தன்மை மாறுபடுவதைக் கருத்தில் கொண்டு—எல்லா இடத்திற்கும் ஒரேமாதிரி என்றல்லாமல் அவர்களை அழைத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இப்போதே பீடிகளில் மூன்றுவகை இருக்கின்றன. ஜாடி பீடி ஆயிரத்திற்குத்தான் ரூ. 3.50 சாதா பீடி ஆயிரத்திற்கு ரூ. 3.25. சின்ன பீடி—மூக்கடல் பீடிக்கு ஆயிரத்திற்கு ரூ. 3.25 என்ற வகையில்தான் இருக்கின்றன.

ஆனால் சேலத்தில் மட்டும் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு ஆயிரம் பீடிக்கு 4½ ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். பீடியும் தன்றாக இருப்பதாகச் சொல் கிறார்கள், எங்கள் பகுதியில் சிறப்பான முறையில் அந்த தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இப்போது முதலாளிகள் நேரிடையாக பீடித் தொழிலாளர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில்லை. ஏஜெண்டுகள் மூலமாகத் தான் இந்தத் தொழில் நடக்கிறது. அதனால் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகள் கிடைப்பதில்லை. இந்த ஏஜெண்டுகளை ஒழிக்க—உண்மையான முதலாளி—உண்மையான தொழிலாளர்களுடன் நேரி டையாகத் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள “jural relationship” சட்டபூர்வமான ஏற்பாட்டைச் செய்வார்களா? அப்போது தான் பாக்டரி ஆக்ட்படி நாம் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நலன்கள் இவர் களுக்கு கிடைக்கும். இதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இந்தியா பூராவும் ஏஜெண்டுகள் வேலை இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. ஏஜெண்டுகள் இல்லாத முதலாளிகளே கிடையாது. ஆந்திரா, கேரளம், மைசூர் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் ஏஜெண்டுகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஏஜெண்டுகளை ஒழிப்ப தற்கு வழி என்ன, இதில் உள்ள சட்டச் சிக்கல் என்ன என்பதை நான் ஆராய வில்லை. இந்தக் கருத்துக்களை மனதில் வைத்து இதுபற்றி ஆலோசனை செய் வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: கோளத்தில் ஏஜெண்டுகளைத் தவிர்ப்பதற்காகத் தான் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னேயே கூட்டுறவு முறையில் அவர்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாட்டினை நமது அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: திரு. சுப்பிரமணியம் சொன்னது போல கூட்டுறவுத்துறையில் அவர்களைக் கொண்டுவருவதற்கு இங்கேயும் முயற்சி செய்யலாம் என்ற எண்ணம் நம் அரசுக்கு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சப்ஸிடி ஹவுசிங் ஸ்கீமில் அதிக வீடுகள் கட்டப்படவேண்டுமென்று கூறினார்கள். நாம் முதலில் இந்தத் திட்டத்திற்கு 2½ லட்சம் அனுமதித்தோம். ஆனால் வீட்டு வசதி வாரியம் 6.66 லட்சத்தில் 108 வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறது இன்னும் பத்து லட்சத்திற்கு திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது என்று நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு லண்டனில் கொடுப்பதுபோல, முன்பணம் கொடுத்து வீடுகளைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். லண்டனிலேயே வீடு நெருக்கடிபற்றி ராணியார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் பார்த்தேன். மேலும் அங்குள்ள பொருளாதார நிலை வேறு, நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலை வேறு.

ஆயினும் நடுத்தர மக்களுக்காகத்தான் நாம் முன்பு 10 ஆயிரம் வீடுகளுக்கு 20 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்ததைக் கூட இப்போது 10 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும்—ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்று செய்திருக்கிறோம். மேலும் வீட்டுவசதி வாரியம் மற்ற வீடுகளுக்கு எல்லாம் 12½ சதவிகிதம் சென்டேஜ் போடுகிறது என்றால்—இந்த வீடுகளுக்கு 6¼ சதவிகிதம்தான் சென்டேஜ் போடவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்: சென்னை நகரில் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சென்னை நகரில் என்றால் மவுண்ட் ரோடில் இல்லை. சென்னை புறநகர்ப்பகுதியில் வியாசார்பாடியிலேயே பின்னிகம்பெனி தொழிலாளர்களுக்கு, அசோக் லேலண்டு தொழிலாளர்களுக்கு இத்தகைய வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் நெசவாளர் பெருமக்கள் எல்லாம் இதனால் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். சந்தோஷமாக முன்பணம் ஆயிரத்தைக் கொடுக்க வருகிறார்கள்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

இன்னும் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள்—இதற்கு பரிகாரம் கண்ட அரசு உலகத்தில் இல்லை. எல்லோரும் இதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். இது பேசுவதற்கு சிறந்த தத்துவமே தவிர நடைமுறைக்கு ஒத்த தத்துவம் இல்லை என்பதை என்னுடைய குறைந்த அனுபவத்தில் ஐயப்பாடு உடையவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நம்முடைய சென்னையில் டன்லப் தொழிற்சாலையில் ஒரே ஒரு தொழிற் சங்கம்தான் இருக்கிறது என்பது உண்மையா? அது போல மற்ற இடங்களிலும் செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அது தொழிற்சங்கத் தலைவரது சாமர்த்தியத்தைப் பொறுத்தது. அவரவர்களுடைய சாமர்த்தியம்—முதலாளிகள் சாமர்த்தியம் உண்டு.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடம் நல்ல முறையில் பேசி அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர்கள். ஏற்கனவே மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இதே மன்றத்திலே ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது ஆனால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அதை ஏகமனதாக ஒத்துக்கொண்டால் உடனடியாக சட்டம் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே தனியாக எல்லா எதிர்க் கட்சிக்காரர்களையும் அழைத்துப் பேசி இப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்று பார்த்து அந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டு வா தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முயலுவார்களா என்ற அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ஒரு பயங்கரமான சோதனையில் என்னை நண்பர் வீராசாமி ஆட்படுத்த விரும்புகிறார்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : 'வீ ஆர் ப்ரிபேர்டு'. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை கலந்து பேசினால் அதற்கு நாங்களும் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கருத்தை ஏற்கனவே எடுத்துச் சொல்லியதுபோல எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். எல்லாத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் பேசுகிறார்கள். அதுதான் ஆச்சரியம். ஆனால் அவர்களின் பிரச்சினை என்று வரும்போது அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வதில்லை.

1974 மார்ச் 28]

திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தது போல ஒரு குறிப்பிட்ட மையத் தொழிற் சங்கத் தலைவர் மட்டும் ஒப்புக் கொண்டால் அது சரியல்ல. எல்லா மையத் தொழிற் சங்கங்களும் சேர்ந்து தீர்மானம் போடவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாராயணசாமி அவர்கள் டன்லப்பிலே தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரே சங்கம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அதிலே ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை.

அரசுப் பண்ணைகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி தரவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் வெங்கடசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். குறிப்பாக ஹோசூர் பண்ணையில் அப்படி இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இது வருந்தத்தக்கது. அதை விசாரித்து அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமென சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நாலாயிரம் ரூபாயில் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற வீடுகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டுகிறது. அதை விரைவிலே முடிக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கேரளாவுக்கும், தமிழ்நாட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறிப்பிட்டு, அங்கே ஊட்டச் சத்து உணவு கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மாதிரி நம்முடைய இலாகாவில் உள்ள அதிகாரிகளைக் கலந்து அந்த காரியத்தைச் சிறப்பாக நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்கிறேன்.

மாடு வளர்ப்பதிலே முதலாளிகளின் உத்தரவு இல்லாமல் தோட்டத் தொழிலாளிகள் மாடு வளர்க்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

இன்னும் மலைகளிலே மலைக்காட்டு ராஜாக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களையும் கலந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். வீட்டு வசதி வாரியத்திலே உள்ள ஒரு வழக்கைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கற்போது அது அப்பிஷுக்குச் சென்றிருப்பதால் அதைப்பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

தந்தனத்திலே 155/2 என்ற ஒரு வீட்டில் பல மாதங்கள் வாடகை கட்டாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும், அதோடு அந்த வீட்டிலேயே மேலும் கூடுதலாக கட்டிடத்தை கட்டியிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி விசாரித்தபோது, சுமார் 1,400 ரூபாய் செலவில் ஒரு கழிவு அறையும், மற்றும் சில வசதிகளையும் செய்திருக்கிறார்கள் என்றும், அந்த வீட்டிற்கு நான்கு மாத வாடகை பாக்கிதான் இருக்கிறதென்றும் தெரியவருகிறது. சாதாரணமாக இரண்டு மாத வாடகை பாக்கி வரை எல்லோருக்கும் அனுமதிக்கப்படுகிறது. இவருக்கு அதிகமாக இரண்டு மாதம் பாக்கியிருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமாக ஏதுவும் தரப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தங்கமணி அவர்கள் பேசுகிறபோது ஸ்டிரைக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஸ்டிரைக் முடிந்தவுடன் கேஸ்கள் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

சிம்சன் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினை. அது கொலை வழக்கு வரை போயிருக்கிறது. ஆகவே அதிலுள்ள சங்கடங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். ஆனாலும் அங்கே ஒரு நீதிபதியை வைத்து விசாரணை செய்து அவரும் தன்னுடைய தீர்ப்புக்களை நேற்று முன்தினம் தான் மாண்புமிகு முதல்வரிடம் தந்திருக்கிறார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திருச்சியிலே ஒரு டி.சி.எஸ். போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டு முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது திருச்சியிலே ஒரு டி.சி.எஸ். போடப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கிற ஓரண்டு முடிந்துவிட்டது. ஆகவே, விரைவிலே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை இந்த அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, அதைப் பற்றிய தகவல்கள் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லை. இருந்தாலும் டி.சி.எஸ்.ஐ போடுவதைப் பற்றி தொழிலாளர் நல செயலாளரோடு கலந்து அதில் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்கிறேன். ஃபெக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஹோட்டலுக்குப் போகும் நேரத்திலே அவர்களும் ஹோட்டல் முதலாளிகளும் ஐக்கியமாகி விடுகிறார்கள் என்று தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்

1974 மார்ச் 28] [திரு. க. இராசாராம்]

பட்ட தவறை குறிப்பிட்ட எந்த ஒரு அதிகாரி செய்கிறார் என்று சொன்னால், அவர்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காதென்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டிய நிலையில் மினிமம் வேஜஸ் கமிட்டி—குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயக் குழு—ஒன்றைப் போட்டு அது அறிக்கை கொடுத்து அதன் மூலம் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயக் குழு ஒன்றைப் போடவேண்டுமென்று நங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே சுற்றுலாத் துறையில் பொறுப்பேற்றிருந்தேன் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தற்போது ஹோட்டல் தொழில் நல்லபடியாக வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் துறையிலே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்புக் கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கணபதி அவர்கள் வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றி பேசுகையில் தஞ்சையிலே ஒரு கோட்டம் அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நல்லவேளை அதை பாபநாசத்திலேயே அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லையே என்று சந்தோசப்படுகிறேன்.

தஞ்சையிலே கூலிகள் 6 மாதம் வேலை செய்கிறார்கள் மீதி 6 மாத காலம் கம்மா இருக்கிறார்கள் ஆகவே அப்படிப்பட்ட மனித வேலை இழப்பை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்ள, குடிசைமாற்று வாரியத்திலே பெண்கள் தையல் வேலை செய்து துணிகளைத் தைத்துக் கொடுப்பது போல, ஒரு திட்டத் தைக் கொண்டுவர இந்த அரசு ஆலோசனை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்களெல்லாம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே வீட்டு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களில் நிரந்தரமாக வேலை செய்பவர்களுக்கு 97 சதவிகிதம் வரை வீடுகள் கட்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு என்னிடம் புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது. அதை மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள்

[திரு. க. இராசசாரம்] [1974 மார்ச் 28]

பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதிலே யாருக்கு விடு இல்லை என்பதற்கு என்னிடத்திலே குறிப்பு இல்லை. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுவதால் கன்னியா குமரியிலே ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து அதைச் சபைக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று பேசுகிறபோது டி.எம்.கே. சங்கத்தை மட்டும் அது தனியாக கவனிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அதைப்பற்றி சொல்கிறபோது சந்தா வசூலிப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள். அப்படி ஏதாவது இருந்தால் அதற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உள்ளபடியே கட்சி அடிப்படையில் எந்தச் சங்கமும், யாரும் சந்தா வசூலித்து கொள்ளலாம். அதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் தகராறு இல்லாமல் சந்தா வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஸ் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் என்னை சந்தித்ததைப் பற்றியும், மாண்புமிகு முதல்வரைச் சந்தித்ததைப் பற்றியும் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களின் விஷயத்தில் ஆவன செய்யப்படுமென தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

போனஸ் சட்டத்தில் ரப்பர் ப்ளாண்டேஷனில் 15 சத வீசுதம் தருகிறார்கள். ஆனால் அரசுத் துறையில் தரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிக் குறிப்பு இல்லை. அதைப்பற்றி விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி பஸ் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே தற்போது 200 பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வழக்கு வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது புதிதாக வேலைக்கு எடுக்கிறபோது வேலை இழந்தவர்களை 'அப்சார்ப்' செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் தற்போது கன்னியாகுமரி பஸ் போக்குவரத்துத் துறையிலே உள்ள அதிகாரி வெளியே இருந்து ஆட்களை எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(மாலை 6-30)

மாண்புமிகு திரு. க. இராசசாரம்: தலைவர் அவர்களே, அதைப்பற்றிய தகவல்கள் என்னிடத்திலே இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த எண்ணங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், நான் அதுபற்றி போக்குவரத்துத்

1974 மார்ச் 28] [திரு. க. இராகாராம்]

திறை அதிகாரிகளிடத்திலும், அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், சொல்லி அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை ரொம்பச் சுலபமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள், நான் பயந்துவிட்டேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிலங்கள் சரிவர ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற குறைபாடு எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிகமாகச் செய்கிறோம் என்ற குறைபாட்டைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. நிலப் பட்டாவாக இருந்தாலும் விட்டு மனைகளாக இருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏராளமாக வழங்கி வருகிறோம். எவ்வளவு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு வழங்கி வருகிறோம். வந்த விண்ணப்பங்களை யெல்லாம் கவனிக்கிறோம். தனிப்பட்ட புகார்கள் ஏதாவது இருக்குமானால் அதைப்பற்றி அவர்கள் தெரிவித்தால் அதைப்பற்றி விசாரிக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹீட்டுவசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பெரிய சாதனைகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. 1972-73 ஆம் ஆண்டிலே செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 5.93 கோடி, 1973-74-ல் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 8.48 கோடி ரூபாய்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பற்றி ஏற்கனவே 45 லட்சம் பேர்கள் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயப்படி கொடுக்கவில்லையென்றால் கோர்ட்டிற்குப் போக முடியும் சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு இல்லை, ஆகவே அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராகாராம் : விவசாயத் தொழிலாளர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. சுப்பையா அவர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலி கிடைப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள்.

அவர்களுக்கு கூலி நியாயமாகக் கிடைக்கிற தன்மையிலே இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

விட்டு வசதி வாரியத்திற்கு சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டதைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக 255 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதைப்பற்றி ஏற்கனவே நான் எடுத்துச் சொன்னேன். ஹட்கோ மூலமாக உதவி பெற்று வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.

தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் அளவிலே திட்டமிட்டு விருதுநகர், சிவகாசி, சத்தியமூர்த்தி குடியிருப்பு, சர்மா நகர், திரு.வி.க. நகர், பசுமலை, சிங்கநல்லூர், பீளமேடு, திருப்பூர் ஆகிய இடங்களில் குடியிருப்புத் திட்டம் ஏற்படுத்த இருக்கிறோம்.

நெசவாளர் குடியிருப்புக்காக சேலம், ஈரோடு, கோவை, மதுரை, தஞ்சாவூர், கடைபதல்லூர், உறையூர், திருச்சி, துறையூர், திருச்சி சர்வோதயா, சென்னை சூளை ஆகிய இடங்களில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

கைவினைஞர்களுக்கான வீட்டு மனைகள் விபாசர்பாடி, கொரட்டேர் கலைஞர் கருணாநிதி நகர், அறிஞர் அண்ணா நகர், அறிஞர் அண்ணாநகர் விரிவாக்கம் ஆகிய இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம்.

அசோக் லேலண்ட், செஞ்சுரி புளவர் மில்ஸ், தூத்துக்குடி தொழிற்சாலை, பாளையங்கோட்டை ரோடுவேஸ் இவற்றில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்காக வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகளைக் கட்டித் தருகிறோம்.

மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழ்நாட்டிலே இந்தப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன என்பதை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அறிவார்கள்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தின் பணிகள் சென்னை மாநகரத்திலே மட்டுமன்றி மற்ற பகுதிகளுக்கும் விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாக குடிசைமாற்று வாரியப் பணிகளை நிறைவேற்றுகின்ற திட்டத்தை அரசு வைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஒதுக்கிய பணம் 35 லட்சம் என்பது இன்றைக்கு 75 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுக் கணக்குக் குழுவிலே கணக்குகள் பரிசீலிக்கப்பட்ட நேரத்திலேயும், பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டியிலே பரிசீலிக்கப்பட்ட நேரத்திலேயும், பல குறைபாடுகள் இருந்ததாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள்

1974 மார்ச் 28] [திரு. க. இராஜாராம்]

குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வகையிலே நான் விசாரித்ததிலே இப்பொழுது 72 ஆம் ஆண்டு வரையிலே கணக்குகள் சரிவர பரிசீலிக்கப்பட்டு அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரலுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

முன்னாள் ஏ.ஜி. திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழுவின் மூலமாக கணக்குகள் எல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட்டு எல்லா கணக்குகளும் இப்பொழுது சரிவர இருக்கின்றன. வாடகை வசூல், நிலத்திற்கு பாக்கிகள் இவற்றைப் பொறுத்தவரையில் நிலுவை வசூல் 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே டிமாண்ட், கலெக்ஷன், பேலன்ஸ் 1971 ஏப்ரல் 1 முதல் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 1971 பிப்ரவரியில் 4 கோடியே 11 லட்சம் என்ற அளவிற்கு இருந்து 1974 ஆம் ஆண்டில் பிப்ரவரி மாதத்தில் வசூலானது 2 கோடியே 20 லட்சம், பாக்கி ஒரு கோடியே 41 லட்சம். பழைய பாக்கி ஒரு கோடியே 49 லட்சம், அதிலே வசூலானது 54 லட்சம், மீதி 95 லட்சம். அந்த மீதி 95 லட்சத்தை வசூலிக்க 1 ஆண்டிற்குள் முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இப்பொழுது பாக்கியிலே 70 சதவீதமும், பழைய பாக்கியில் 35 சதவீதமும் வசூலிக்கிறோம். மொத்தத்திலே 6 மாதத்திலே 80 சதவீதம் பாக்கி வசூலாகிவிடும், ஆகவே ஒரு வருஷத்திலே எல்லா பாக்கிகளையும் வசூலிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

வீட்டு வசதி வாரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து நிலத்தினுடைய வீட்டினுடைய மதிப்பைப் போடவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்தது. சென்னையிலே இருக்கின்ற 16 திட்டங்களுக்கு விலை மதிப்பிட்டு செய்யப்பட்டு அவர்களிடத்திலே வசூலித்து வருகிறோம். காலியாகவுள்ள நிலங்களைப்பற்றி எல்லா தகவல்களும் சேகரிக்கப்பட்டு எந்த எந்த இடங்களிலே எவ்வளவு நிலங்கள் காலியாக இருக்கின்றன என்ற கணக்கை வைத்து இருக்கிறோம். வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக பொதுமக்கள் தொடர்பு ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதன்மூலம் அங்கேயுள்ளவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளைத் தீர்த்துவைக்கும் ஏற்பாடு பற்றியும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சலவையாளர்களுக்கு சைதாப்பேட்டையில் 125 வீடுகள், காவல் துறையினருக்கு ராஜா அண்ணாமலைபுரத்திலே 258 வீடுகள் 60 லட்ச ரூபாய் செலவில் கட்ட இருக்கிறோம். மதுரை, சேலம், திருச்சி போன்ற இடங்களில் உள்ள கடைநிலை ஊழியர்களுக்குக் குடியிருப்பு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அரிசன மாணவர்களுடைய இல்லங்கள் என்ற முறையிலே செய்யும்; செய்யும்;

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

வேலூர், சேலம், தாராபுரம் ஆகிய இடங்களிலே 400 அரிசன மாணவர்களுக்கான இல்லங்களைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். கிராம வீட்டு வசதியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் 96.4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அதிகலே 76.45 லட்ச ரூபாய் செலவிலே ஏறக்குறைய 2500 வீடுகள் கட்ட கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து 73 வரையிலே 3,704 வீடுகள் தான் கிராமப்புறங்களிலே கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது, ஆனால் கடந்த ஒரே ஒரு ஆண்டிலே 2600 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற நல்ல செய்தியை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் மூலம் 450 கிராமங்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய கிளைகள் தாலுகாக்களிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இருக்கிற பிரச்சினையை உறுப்பினர்கள் மத்தியிலே எடுத்துச் சொல்லி விடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். தாலுகாக்களிலே எவ்வளவு வீடுகள் தேவை என்று அனுமானிக்க முடியவில்லை, சில இடங்களிலே 50 வீடுகள் தேவைப்படலாம், சில இடங்களிலே 10 வீடுகள் தேவைப்படலாம், சில இடங்களிலே வீடுகள் தேவைப்படாது என்ற நிலைமை இருக்கலாம்.

குறிப்பாக எவ்வளவு வீடுகள் என்று கணக்கிட்டு நிலத்தை நாம் ஆர்ஜிதப் படுத்த முடியவில்லை. அங்கங்கே உள்ளவர்கள் எவ்வளவு வீடுகள் தேவை என்பதை வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு தெரியப்படுத்தினால் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம். கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம் நண்பர் பழனிவேல் ராஜன் அவர்களுடைய தலைமையிலே சிறப்பான பணியை ஆற்றி வருகிறது.

கடந்த 12 ஆண்டுகளாக இல்லாத அளவிற்கு இந்த ஆண்டு கடன் அளித்திருக்கிறோம். 10 கோடி ரூபாய் அளவிலே இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். குடிசை மாற்று வாரியப் பணிகள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிகமாகப் பேசவில்லை. குறைபாடுகள் அற்ற முறையிலே நண்பர் இராம. அரங்கண்ணல் அவர்கள் அந்த வேலையை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே, எந்த உறுப்பினரும் அதைப்பற்றி எந்தக் குறையும், சொல்லாமல் மனநிறைவோடு எடுத்துச் சொன்னதால் அவருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல் களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இந்த இலாக்காவிலே இரவானாலும் சரி, பகலானாலும் சரி தொழிலாளர் பிரச்சினைகளில் நான் ஈடுபட்ட நேரத்தில் எல்லாம் தொழிலாளர் நல செயலாளர் அவர்களும், தொழிலாளர்

1974 மார்ச் 28]

[திரு. க. இராசாராம்]

நல ஆணையாளர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளும் மிகவும் சிறப்பாக என்னுடன் ஒத்துழைத்தார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி சிறப்புச் செயலாளர் அவர்களையும், வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவர் அவர்களையும், குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவர் அவர்களையும், மத்திய கூட்டுறவு அடைமான சங்கத் தலைவர் அவர்களையும் உங்கள் சார்பில் இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இத்துடன் என்னுடன் நடந்த பேச்சு வார்த்தைகளில் சூடற்ற தன்மையில் கவையான நிலைமையில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஈடுபட்டு மிகச் சிறப்பாக ஒத்துழைத்தார்கள். அப்படி அவர்கள் கட்சி பேதமில்லாமல் ஒத்துழைத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியை அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் வீடு கட்டுவதற்கு 4,000 ரூபாய் கடன் தரப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கு 5 சென்ட் நிலம் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு விதியிருக்கிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கள்கூட இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 5 சென்ட் என்பதை மாற்றி 2 சென்ட் அல்லது 1½ சென்ட் என்று இருந்தால் போதும் என்று விதியைத் தளர்த்தினால் கிராமங்களில் வீடு கட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு நான் மறந்துவிட்டேன். 5 சென்ட் இல்லாமல் 3 சென்ட் இருந்தாலும் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. அநேகமாக பட்டாகூட மூன்று சென்ட்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் வீடுகள் கட்டினால்கூட பல இலட்சக்கணக்கான வீடுகள் வரும். அவ்வளவிற்கு நிதிநிலை இடம் தராது. இருந்தாலும் 3 சென்ட் இருந்தாலும் தரலாம் என்று இருக்கிறோம். ஆனால் என்ன பிரச்சினை இருக்கிறது என்றால், விண்ணப்பங்களை அனுப்பு கின்றவர்கள் எத்தனை சென்ட் என்று பட்டா விவரங்களை அனுப்புவது இல்லை. விண்ணப்பங்கள் நிறைய வருகின்றன. ஆனால் பெரும்பாலான விண்ணப்பங்களில் இந்தக் குறிப்புகள் இருப்பது இல்லை. ஆகவேதான் பணம் ஒதுக்குவதில் காலதாமதம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இராசாராம்]

[1974 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியிலுள்ள கிராமங்களில் பக்கத்தில் இருந்து பட்டாக்கள் இருக்கிறது என்று சொல்லி அந்த முறையில் விண்ணப்பங்களை அனுப்பினால் தமிழகத்தில் அதிகமாக வீடுகளைக் கட்டலாம். இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே அதிகமான வீடுகளைத் தமிழக அரசுதான் கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, வளர்ந்து வருகின்ற தொழில் நகரங்களுக்கு வீட்டு வசதி அமைத்துக் கொடுக்கும் திட்டத்தில் குறிப்பாக இராணிப்பேட்டையில் தொழில் வளர்கிறது. அங்கே வீடு கட்டிக் கொடுக்க வாரியம் முடிவெடுத்திருப்பதாக அறிகிறோம். அதை உடனடியாகச் செய்து அதை முன்னோடித் திட்டமாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இராணிப்பேட்டையில் தொழிற்சாலைக்கு இப்பொழுதுதான் அடிக்கல்நாட்டுவிழா நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலை வந்து, அங்கே தொழிலாளர்கள் வந்து சேர்வதற்கு முன்னால் வீடுகள் வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல் வருவதற்குள்ளாகவே முடிந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் நலத்துறை அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பணியாற்றினார்கள் என்று நான் சொன்னேன். அவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டும் திட்டத்தை உருவாக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களை அணுகிய நேரத்தில் அவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைப்பை நல்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆண்டு தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலத்திலே நடந்த வீட்டு அடைமான சங்க மாநில மாநாட்டில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். தற்பொழுது வீடுகளுக்கு 25,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டு, 20 ஆண்டு தவணைகளில் திருப்பித் தருகிறோம், இப்பொழுது சிமெண்ட் விலை, இரும்பு விலை, கூலி முதலியவை ஏறிவிட்டது, ஆகவே, அதை 30,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அரசு பரிசீலித்து 30,000 ரூபாய் இனிமேல் தரலாம் என்று, அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் இம்மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

[திரு. க. இராசாராம்]

சமீபத்திலே வடார்க்காடு மாவட்டம் குடியாத்தத்திலே ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டு, அதில் ஏராளமான நெசவாளர்கள், ஏழைகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இதுவரையிலும் கூட்டுறவு வீடுகள் அடைமான சங்கம் ரிப்பேர் செலவுக்காகப் பணம் தந்திருக்கிறது. ஆனால் குடியாத்தத்தில் உள்ள நிலைமைகளைப் பார்த்த பிறகு உடனடியாகப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற தன்மையில் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் அடைமான சங்கத் தலைவர், நம்முடைய நண்பர் திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கண்டு பேசினார்கள். அவர்களுக்கு அதிகத் தொகை அனுப்பப் படவேண்டுமென்று கூறியதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த வகையிலே கூட்டுறவு வீடு கட்டும் அடைமான சங்கம் குடியாத்தம் தீ விபத்து சம்பந்தமாக 5,000 ரூபாய் வீட்டைப் புதுப் பித்துக் கொள்வதற்காக கடன் வழங்க முன் வந்திருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வகையிலே பல வெட்டுப் பிரேரணைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை அநேகமாக ஒன்றையும் விடாமல் நான் தொடுத்துப் பேசியிருக்கிறேன். அதிலே ஏதாவது வீட்டுப் போயிருந்தால் அதைப்பற்றி இந்த அரசு தக்க நேரத்தில் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கும். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மான்யங்களை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், திருப்பூருக்கு இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டதாகவும், அதற்கு முயற்சிப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். ஏற்கனவே அந்தத் திட்டம் அங்கே இருக்கிறது. ஆனால் நான் சொன்னது, கோவை, மதுரை, கோயில்பட்டி போன்ற இடங்களில் இ.எஸ்.ஐ.-யில் சேர்ந்திருக்கும் குடும்பங்களுக்கும் இருப்பதைப்போல் திருப்பூரிலும் தொழிலாளர்கள் நிரம்பியுள்ள அந்த நகரத்திலும் கொண்டு வர முன்வருமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: அதை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. என். கணபதி: தலைவரவர்களே, நான் பேசும்பொழுது திறமை மிக்க துணை நபர்கள், துணை நபிகைகளுக்கு குறைந்தபட்சம் ஊதியம் நிர்ணயிக்க வேண்டும், திறமையில்லாத நபர்கள் இலட்சக்கணக்கில் சம்பாதிக்க

[திரு. என். கணபதி]

[1974 மார்ச் 28]

ரூர்கள், திறமையுள்ளவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினேன். அதற்கு அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் தரவில்லை. அதற்கு என்ன விளக்கம் அளிக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, எல்லாத் தொழிலுக்குமே இந்த அரசு குறைந்தபட்ச கூலியை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறது. ஹோட்டல் தொழிலாளியானாலும் சரி அல்லது துணை நடிக்காளானாலும் சரி எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற அக்கறையை இந்த அரசு செலுத்த விரும்புகிறது. ஒவ்வொரு பிரச்சினையாகத் தீர்த்து வருகிறது. இப்பொழுதுதான் நெசவாளர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்படி ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் அக்கறை செலுத்தி காரியங்களைச் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பிளாண்டேஷன்ஸ் என்ற அதிகாரி கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கும், நெல்லை ஜில்லாவின் ஒரு பகுதிக்கும் ஒரே ஆபீசர்தான் இருக்கிறார். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஏறத்தாழ 20,000 ரப்பர் ப்ளாண்டேஷன் இருக்கிறது. ஏகதேசம் 40,000 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியிலிருந்து அந்த அதிகாரி வந்து இப்படிப்பட்ட காரியங்களைப் பார்ப்பதற்குச் சிரமமாக இருக்கும். ஆகவே, கழிந்த பல ஆண்டுகளாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு என்று தனியாக ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் பிளாண்டேஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை அமைச்சரவர்கள் கவனிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அதைப்பற்றி வெட்டுப்பிரேணை கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய எண்ணங்களை ஏற்றுக்கொண்டு திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி என்று இரண்டு மாவட்டங்களையும் இணைத்து ஒரே அதிகாரியை நியமிப்பது என்று முடிவெடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, அரசாங்கம் கட்டித் தந்து அதில் குடியிருக்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கு தற்பொழுது எவ்வளவு சதவிகிதம் வாடகை வசூலிக்கப்படுகிறது, அதைக் குறைப்பதற்கு அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, தப்போதுள்ள வாடகையே மிகமிகக் குறைவு. அந்த அளவிற்கு எந்த நாட்டிலேயும் கொடுக்காத அளவிற்கு நம்முடைய நாட்டிலே கொடுக்கிறோம். அதைக் குறைக்கச் சொல்லி வீடு கட்டும் வேலை நின்றுவிடக் கூடாது. மேற்கொண்டு சர்க்கார் அலுவலராளர்கள் பயன்பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது குறைக்கும் யோசனையை மற்றவர்களிடத்தில் பரப்ப வேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. கோரிக்கை எண் 29-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திருவாளர்கள் பி. வெங்கடசாமி, ஏ. சுப்பிரமணியம், பெ. செளந்தரபாண்டியன், திரு. எம். ஏ. லத்தீப், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,68,33,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. மருதாசலம், திரு. கே. என். குமாரசாமி, டாக்டர் ஹரண்டே ஆகியவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 32-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் வெங்கடசாமி, கே. எ. வகாப், ஜேம்ஸ் ஆகியவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 32—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 3,92,23,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 28]

அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/74).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு—

தமிழ்நாடு, 1974-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/74), 23-3-1974-ம் நாளன்று சட்டமன்ற மேலவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, பரிந்துரை ஏதுமின்றி நிறைவேற்றப்பட்டது என்று மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுற்று நான்கு காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6.52 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

11. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

217. Notification issued with G.O. Ms. No. 223, Rural Development and Local Administration, dated the 6th February 1974 in regard to division of Tiruvarur Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Tiruvarur Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

B. Reports, Notifications and Other Papers

122. Erratum issued with Memorandum No. 59400/MF/73-2, Rural Development and Local Administration, dated the 31st May 1973 to G.O. Ms. No. 2154, Rural Development and Local Administration, dated the 10th October 1972 published at pages G944-945 of Part II—Section I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 8th November 1972.

@ 123. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu Major Industry, 1973-74 (English and Tamil),

@ 124. A Review on Industrial Growth in Tamil Nadu Small Scale Industries, 1973-74 (English and Tamil).